

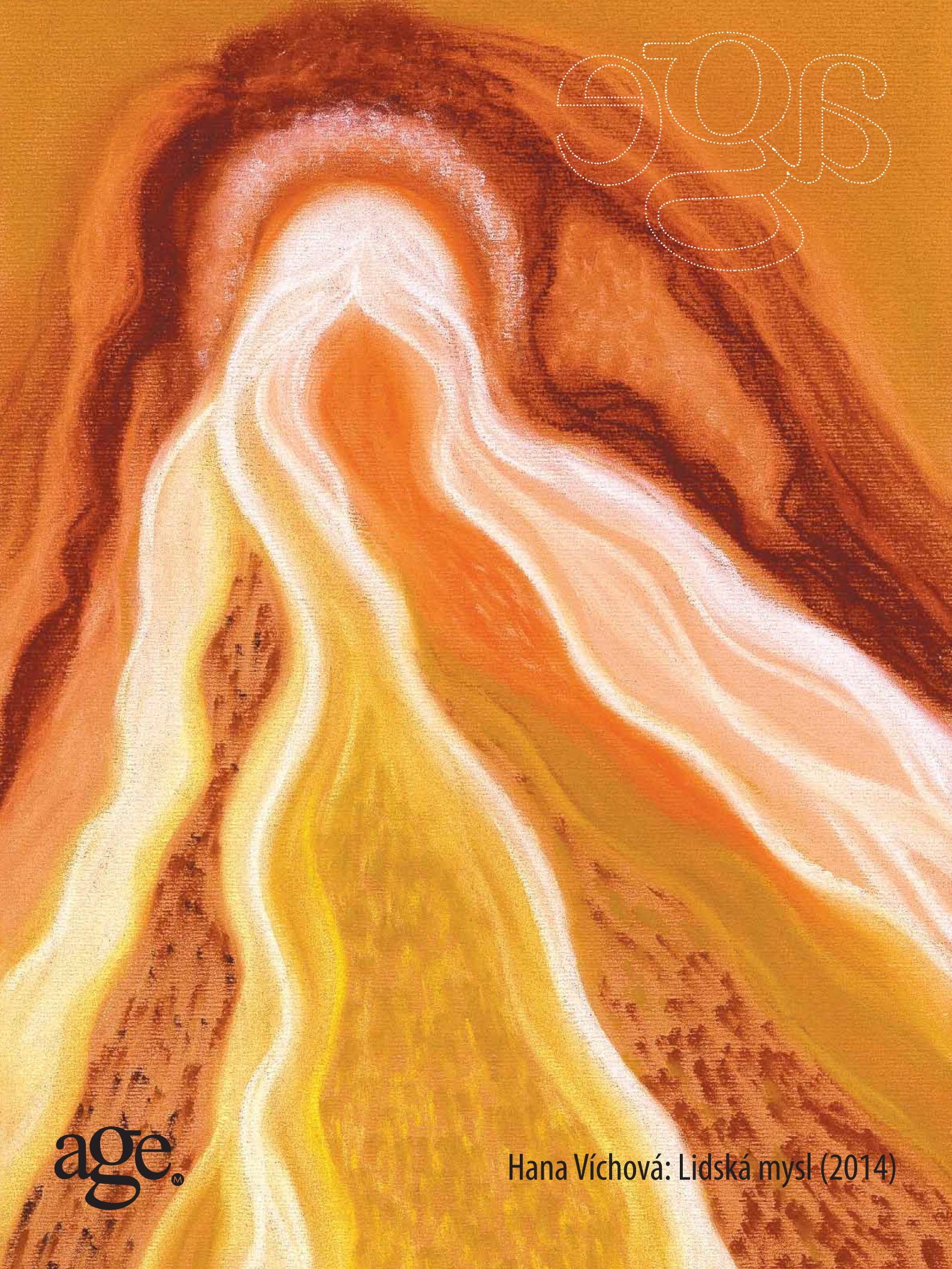

Dvě stovky dětských srdcí rozzářily Sněmovnu

8 Člověk jménem
Pronobis

20 Představujeme
vítězné práce

50 Vyhlášení 3. ročníku
soutěže Srdce s láskou
darované

age

age[®]

Hana Víchová: Lidská mysl (2014)

Život je nádherný v každém věku

Z obsahu

- 4** Vítězové soutěže Srdce s láskou darované 2015/2016
- 6** Řekli o nás
- 8** Epištoly: Člověk jménem Pronobis
- 10** Reportáž: Dvě stovky dětských srdcí rozzářily Sněmovnu
- 16** Strípky ze Sněmovny: Srdce s láskou darované nám ukazuje naše lepší já

17 Představujeme vítězné práce Srdce s láskou darované 2015/2016

Kategorie 3.–9. ročníky ZŠ

- 20** 1. místo: Srdce pro pana Heřmana Volfa
- 22** 2. místo: Srdce pro Budilovy
- 24** 2. místo: Srdce pro The Tap Tap
- 26** 3. místo: Srdce pro Elišku
- 28** 3. místo: Srdce roztržité válkou

- Kategorie MŠ + 1. a 2. ročníky ZŠ**
- 30** 1. místo: Škapulíře z lásky darované
- 32** 2. místo: Srdce pro psí útulek
- 34** 3. místo: Srdce pro Vyhliďku

36 Zvláštní cena poroty Lavička přátelství

- Veřejné hlasování na internetu**
- 38** 1. místo: Srdce s láskou darované
- 40** 2. místo: Srdce pro Vanessku
- 42** 3. místo: Srdce (bez?) naděje

44 Zvláštní cena: Světlo na cestu Pastelka

-
- 46** Rozhovor s Richardem Kružíkem:
Příklad skvěle fungujícího týmu? Přece orchestr!
 - 50** Vyhlašujeme třetí ročník soutěže Srdce s láskou darované 2016/2017

Distribuuje zdarma také na všechny základní a vybrané mateřské školy v ČR. Náklad 8500 výtisků.

Vydavatel:

ANTECOM s.r.o., Blatenská 2166/7, 148 00 Praha 4
IČ: 2836 2926, produkce@antecom.cz, www.antecom.cz
Tel./fax: +420 272 935 558

Redakční servis: +420 602 313 176

Šéfredaktorka: PhDr. Jana Jenšíková, jednatelka společnosti ANTECOM,
vydavatelství časopisů TRADE NEWS, AGE a TECH EDU

Redakce: Mgr. Miloslav Jenšík, PhDr. Věra Vortelová, Mgr. Luboš Y. Koláček,
PhDr. Jiří Frey, Ing. Vlasta Piskačová, PhDr. Jozef Gáfrik, CSc.,
Ing. Mgr. Daniel Libertin, Tomáš Kiss

Grafická úprava: Hana Melčová

Produkce: Mgr. Marek Jenšík

Datum vydání: 1. 6. 2016

Vydáno v Praze jako dvouměsíčník. MK ČR E 20841 / ISSN 1805-5524

Partner:

OPTYS, spol. s r. o.

U Sušárny 301, 747 56 Dolní Životice

Tel.: +420 553 777 392, e-mail: skola@optys.cz

Tisk a distribuce: OPTYS, spol. s r. o.

Náklad: 8500 kusů

Foto na titulní straně: Martin Dejdar s jedním z oceněných týmů v soutěži
Srdce s láskou darované v Poslanecké sněmovně (zdroj: PS PČR)

Za obsah inzerce zodpovídá inzerent. Žádné části textu nebo fotografií nesmí
být používány, kopírovány nebo jinak šířeny v jakémkoliv formě či jakýmkoliv
způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

www.age-management.cz www.srdceslaskou.cz

Vítězové soutěže Srdce s láskou darované 2015/2016

KATEGORIE 3.–9. ROČNÍKY ZŠ

1

SRDCE PRO PANA HEŘMANA VOLFA

ZŠ Šrámkova, Opava
6. A (18 žáků) pod vedením
paní učitelky Jany Chráskové

2

SRDCE PRO BUDILOVY

ZŠ a MŠ Praha-Vinoř
5. B (24 dětí) pod vedením
paní učitelky Alžběty Maratové

2

SRDCE PRO THE TAP TAP

ZŠ Porubská, Ostrava-Poruba
8. A (25 žáků) pod vedením
paní učitelky Andrey Mičíkové

3

SRDCE PRO ELIŠKU

ZŠ a MŠ Olomučany
1. oddělení školní družiny (19 dětí)
pod vedením paní učitelky
Ivany Čechové

3

SRDCE ROZTŘÍŠTĚNÉ VÁLKOU

ZŠ Zlatá stezka, Prachatice
9. A (19 žáků) pod vedením
paní učitelky Moniky Fejgllové

KATEGORIE MATEŘSKÉ ŠKOLY + 1. A 2. ROČNÍKY ZŠ

1

ŠKAPULÍŘE Z LÁSKY DAROVANÉ

ZŠ Jižní, Praha 4
2. L (26 dětí) pod vedením
paní učitelky Ireny Červenkové

2

SRDCE PRO PSÍ ÚTULEK

ZŠ Porubská, Ostrava-Poruba
2. A (30 dětí) pod vedením
paní učitelky Andrey Mičíkové

3

SRDCE PRO VYHLÍDKU

ZŠ a MŠ Hvozdná, okres Zlín
MŠ třída Kapitáni (28 dětí)
pod vedením pana učitele
Marka Havelky

4.–10. místo (není určeno přesné pořadí)

ZŠ nám. Bratří Jandusů, Praha 10-Uhřetěves
(Srdce pro planetu Zemi)

ZŠ Rousínov (Srdce na dlani)

ZŠ Bartošovice (Srdčikovník pro prvňáky)

ZŠ a MŠ Mikulůvka
(Srdce s láskou darované aneb Setkání generací)

ZŠ a MŠ Lesonice (Srdce s láskou darované věnované
babičkám a dědečkům)

ZŠ a MŠ Březová (Srdce pro Mariku)

ZŠ T. G. Masaryka, Český Krumlov (Dětem ze srdce od dětí)

Soutěž vyhlašují a pořádají

ANTECOM

OPTYS
VŽDY O KROK NAPŘED

Záštita

POSLANECKÁ SNĚMOVNA
PARLAMENTU
ČESKÉ REPUBLIKY

Patron

PROJEKT
FESTIVAL
STUDIOS

Mediální partner

age.

VEŘEJNÁ HLASOVACÍ SOUTĚŽ

1

SRDCE S LÁSKOU DAROVANÉ
ZŠ a MŠ Šumná, okres Znojmo
6. a 5. ročník, školní družina (30 dětí)
pod vedením paní učitelky
Vladislavy Smékalové
10 875 hlasů

2

SRDCE PRO VANESSKU
ZŠ a MŠ Prameny, Karviná-Ráj
3. B (21 dětí) pod vedením pana učitele
Maria Lukácse
9528 hlasů

3

SRDCE (BEZ?) NADĚJE
ZŠ Hálkova, Humpolec
Tereziánská štafeta + 4. D pod vedením
paní učitelky Ivony Krčilové
6951 hlasů

ZVLÁŠTNÍ CENA POROTY

LAVIČKA PŘÁTELSTVÍ
ZŠ Porubská, Ostrava-Poruba
8. B (15 žáků) pod vedením
paní učitelky Andrey Mičíkové

ZVLÁŠTNÍ CENA SVĚTLO NA CESTU

PASTELKA
ZŠ Polešovice
8. třída (3 žáci) pod vedením
paní učitelky Evy Andráškové

Všem vítězům srdečně gratulujeme!

Srdce s láskou darované 2015/2016 tedy skončilo, ať žije nový ročník soutěže 2016/2017, který byl slavnostně vyhlášen na setkání vítězných týmů v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky 25. 4. 2016.

Informace o něm naleznete už v tomto čísle AGE na str. 50 až 55 a dále sledujte web www.srdceslaskou.cz.

Těšíme se na vaše další krásné příspěvky!

Profesor Jan Schmid je český režisér, herec, kulturní publicista, textař, výtvarník, ilustrátor, scenárista, dramatik, moderátor, divadelní manažer a organizátor a divadelní pedagog. Studio Ypsilon založil před více než padesáti lety a po celou dobu usiluje o jeho originální, tvůrčí a poetický charakter založený na kolektivní improvizaci vynikajících hereckých osobností. Jan Schmid je jedním z těch, kteří stojí za vyhlášením soutěže Srdce s láskou darované a je také jejím předsedou poroty.

Jan Schmid: Ypsilonka a Srdce s láskou darované

„Ptáte se, proč je divadlo Studio Ypsilon patronem a partnerem této fenomenální akce související s lidskou sounáležitostí a vzájemností, s opravdovou srdečností a zároveň s dobrými nápady a tvořivostí? Vždy je třeba si takovýchto úmyslů všimát a podporovat je. Avšak je zde i jiná přízněnost. Optika Studia Ypsilon má improvizací charakter, vyznačuje se otevřeností, s níž lépe postihujeme naši přítomnost, její podstatu, z níž by nám některé věci rozhodně neměly unikát. Právě v tom je podobnost i s touto akcí. Rovněž ctíme opravdovost a lidskost, a dokonce jsme toho názoru, že doba, v níž se žije, by se měla umět předbíhat, aby napověděla i to, co je ve vzduchu.“

S novými generacemi se vždy nazírání světa pozměňuje, ale mnohé z toho, co zažíváme nyní, můžeme nalézt již v historii, jelikož stále se něco mezi dneškem a minulostí opakuje, a nás zajímá, jak z toho vyústí předpoklady do budoucnosti. Z těchto důvodů nás zajímá právě i ta nejmladší generace a její nejčerstvější osobitě, třebaže mnohdy ještě neujasněné vnímání současnosti. Nicméně v této soutěži se už naznačuje mnohé. Navíc celá řada postřehů, nápadů a dobromyslnosti, včetně fantazie a dovednosti, by mohly výborně posloužit jako příklad pro celou společnost, zvláště když si uvědomíme, že se ceny předávaly na půdě parlamentu, který by si sám mohl z plného a upřímného nasazení všech zúčastněných vzít nejeden příklad. Proto je dobré nahlížet na Srdce s láskou darované i z těchto širších souvislostí.“

Libor Sedláček je marketingovým ředitelem společnosti Gumex, která je jedním z partnerů soutěže Srdce s láskou darované.

Libor Sedláček: Učme se od dětí, kam by mělo směřovat naše srdce

„Jak je možné, že my dospělí se všemi těmi školami, zkušenostmi a postojem lidí, kteří už vědí, selháváme ve výběru člověka, kterému je skutečně třeba pomoci? Možná bychom se měli víc učit od dětí. Jak se zpívá v nové znělce Srdce s láskou darované: ‚Dospěláku, ohlédni se, uvidíš náš krásný svět, srdce láskou otevřené...‘ Díky nim a jejich srdcím se dostalo báječného poděkování nebo podpory těm správným lidem. Děti v soutěži dokázaly, že na rozdíl od nás dospělých mají velmi citlivý ‚radar‘ na to, komu pomoci. A proto děkuji dětem, že nás občas přinutí se ohlédnout a ukazují tu správnou cestu, a všem těm, kteří je při tom podporují.“

Je pro nás čest být partnerem této krásně lidské akce, která lidi sblíží a dává naději do budoucna.“

0 balíku plným lásky

Víte, jak vyrobit putovní balík plný lásky? Čtvrtáci ze Základní školy ve Zdíbech ho vytvořili v rámci letošního ročníku naší soutěže Srdce s láskou darované. Do obyčejné krabice s vystříhanými srdíčky z papíru vložili hlavní myšlenku, že lásku potřebují všichni. A připojili návod k použití:

Láskou z balíku se nabijte podle své chuti. Někomu bude stačit pohled na množství lásky uvnitř, někdo do ní „potopí“ ruce, někdo obrátí balík dnem vzhůru a v lásce se „osprchuje“. Až se potěšíte a naplníte svou mysl a srdce láskou, můžete si část srdíček nechat pro radost do dalších dnů. V tom případě je nahraďte nově vyrobenými. Krabice musí zůstat stále napěchovaná. Kdo chce, může se na karton i podepsat.

Balík lásky je putovní, má rozdávat hravost, radost a lásku. Doba, na kterou se u vás balík zastaví, není daná. U někoho se zdrží den, u jiného týden. Smyslem putovního balíku lásky je, že se jeho cesta nemá přerušit, proto ho po použití pošlete laskavě dál. Děkujeme.

Doporučení: Při stříhání srdíček na doplnění balíku použijte staré časopisy a letáky. Chráníte tím přírodu, která též potřebuje naši lásku.

Školáci ze Zdib připojili k návodu také domněnku, že jejich práce nejspíš nikoho nezaujme, protože je to obyčejná krabice plná „odstrážků“. Ale v tom se hluboce mýlili. Jejich nápad je úžasný a tímto jim za něj děkujeme! Stejně jako děkujeme ostatním dětem, učitelům i školám, všem těm, kteří se do letošního ročníku soutěže Srdce s lás-

Foto: Marek Jenšík

kou darované přihlásili. Všichni mají náš obdiv. Díky nim se naše rodina Srdce s láskou darované za dva roky rozrostla už na více než 15 000 soutěžících a 700 nádherných Srdcí, která v týmech vyrobili. Škoda, že se nedají spočítat zážitky, úsměvy, radost, těch je určitě ještě mnohem víc.

Děkujeme také všem, kteří nás podporovali, hlasovali nebo třeba jen drželi palce. Stejně jako čtvrtáci ze Zdib i my si přejeme, aby náš „balík“ přinesl lidem co nejvíce radosti a lásky. Část najdete v tomto čísle AGE, ale plná nálož na vás čeká na www.srdceslaskou.cz. Těšíme se, že se v dalším ročníku soutěže, který právě začíná, bude dále zvětšovat.

*Jana Jenšíková a Jan Vícha,
organizátoři soutěže Srdce s láskou darované*

**Rodina Srdce
s láskou darované
se za dva roky
rozrostla už
na více než
15 000 soutěžících
a 700 nádherných
Srdcí.**

EPIŠTOLY

Člověk jménem Pronobis

Spěchej pomalu! Ta poučka je stará jako naše civilizace, a tak ji známe i řecky a latinsky. Speude bradeós. Festina lente. Jenže klasické moudro je nám platné jako mrtvému tenisová raketa, jestliže se nedokážeme řídit jeho českou podobou. Když je někomu osmdesát jako mně, zcela nepochybně by měl pospíchat ještě o hodně pomaleji než všichni kolem. Ale to já ne! Na mne žádné poučky neplatí. Já musím letět jako splašený a ještě přitom koukat, kde co lítá!

I my bychom
se alespoň
občas měli
zachovat jako
pronobisové.

Dopadlo to, jak muselo. O cosí jsem klopýtl a natáhl se jak široký tak dlouhý. Rozbil jsem si kolena (i s kalhotami) a odřel ruce, a ještě jsem se pořádně praštil chodníkem do spánku. Musel na mne být pohled! Takový starší pán, hlava bílá – a takhle nám tu havaruje! No, měl jsem polehčující okolnost. Přes cestu byl natažen nějaký kabel, a aby jej nikdo nepoškodil, položili na něj takové dřevěné korýtko. Kdo šel pomalu a díval se na cestu, tomu nic nehrozilo. Já jsem zakopl.

Ještě jsem se hrabal na nohy, když ke mně přiletěli dva mládenci, kteří tam venčili pejška. Pomohli mi vstát, posadili mě na lavičku. A jestli prý jsem si něco nezlomil? Nemají někam zavolat? Nemají mne doprovodit na polikliniku? Je tady hned za rohem...

Věděl jsem, že tam je. Chabou čtvrthodinku před pádem na čiré rovině jsem se tam ohlásil na vyšetření. V čekárně bylo pár lidí, kteří přišli přede mnou. A zrovna se hrálo mistrovství světa v hokeji. Mám tu tak zbůhdarma sedět? Než na mne dojde řada, koupím si Sport. Když sebou trochu hodím... A hodil jsem sebou tak, že jsem si v tom chvatu nestačil všimnout trafiky ve vestibulu. Zato venku jsem ji pak hledal tak dlouho, že jsem na zpáteční cestě raději trochu přidal do kroku. Tedy spíš trochu hodně. Dál už to znáte.

O pár dní později se má jen o pár let mladší žena odkudsi vracela domů a na ulici se jí zčís-

tajasna udělalo špatně. Všimly si jí tři dívky, které se vracely ze školy, a začaly se o ni starat zrovna tak hezky jako ti hoši o mne. Když jsme si pak o tom doma povídali, shodli jsme se, že nám bylo, jako kdyby nám ti neznámí teenageři darovali srdcata z pouti. Na jednom by stálo: Bábě. A na druhém: Dědkovi.

**My té generaci máme všelicos za zlé. Ob-
lékají se a češou jinak, než jsme se v jejich věku oblékali a česali my (i když z nás tenkrát byl taky asi kdekdo na větvi), mnohdy jsou až trochu příliš hluční a trochu příliš oprsklí. Ale dejme jim čas. Abychom se časem nedivili! Třeba právě oni začnou napravovat náš na hlavu postavený a leckdy dost krutý a nevšimavý svět.**

A víte co? Jsem přesvědčen, že i mezi nimi rostou noví pronobisové. Kde jsem to podivné slůvko vzal? V titulku jednoho novinářského sloupku velkého českého spisovatele a humanisty Karla Čapka z roku 1923. Vrací se v něm k důlnímu neštěstí v Polsku, které stálo stovky životů.

„Noviny psaly, že při požáru v dole Reden třikrát sfáral jeden havíř, aby zachraňoval zasuté kamarády; dvakrát byl vytažen v bezvědomí; potřetí byl vytažen mrtev. Ten člověk se podivnou náhodou jmenoval jménem, jehož symboličnost je otřásající: jmenoval se Pronobis; jmenoval se Zanás.“

Pro nobis. Katoličtí věřící ta dvě latinská slova znají z modliteb obracejících se k světcům a blahoslaveným. Ora pro nobis – oroduj za nás! Jenže jsou chvíle, kdy nestačí vzývat svatě. A to je čas pro ty, kteří dovedou za všech okolností myslet na ostatní. A myslí na ně víc než na sebe.

„Skoro vždy, když osud drtí lidi a jejich dílo, potká vás nějaký pronobis. Zjeví se na okamžik lidská tvář, ozářená tragickým zábleskem chvíle, a zmizí opět v temnotě; ale tento okamžik stačí, aby člověk začal bezhraničně milovat lidstvo.“

Na počátku května jsme znovu připomněli vojáky, kteří kdysi, zproštěni slibu, že budou bránit svou zem, dál se jím cítili být zavázáni. „Přisaháme při všem, co jest nám svato... že svých vojsk neopustíme, ale i životy své ochotně dáme na ochranu vlasti a za její svobodu.“ Tak to stálo ve vojenské přísaze Masarykovy republiky. A oni se vydali přes hory a moře, aby ta slova proměnili v činy. Mnozí z oněch pronobisů se domů nevrátili. Jsou pohřbeni na Ukrajině a v Polsku, ve Francii a v Anglii, ne jeden našel hrob ve vlnách Lamanšského průlivu. Ti, kteří došli až k vítěznému konci krvavé a strastiplné pouti, dočkali se od pozdějších vládců naší země věru podivného poděkování. Těm, kteří jsou přes svůj vysoký věk stále mezi námi, občas při nějakém výročí dáme metál. Ale to jsme jim přece dlužni daleko, tisíckrát víc! Aby mohli věřit, že to, co vykonali, má svůj pevný a trvalý smysl, měli bychom se řídit jejich příkladem. I my bychom se alespoň občas měli zachovat jako pronobisové. A nemusí přece právě hořet, nemusí se zrovna střílet. Měli bychom daleko častěji myslet na ty druhé. Na své blízké, ale i na lidi zcela neznámé.

„Vypadá to jako slovní hříčka, ale nelze se vyhnout její podivné mravní logice: co učinil pronobis, učinil za nás. Za jednoho každého z nás sfáral do hořící jámy, abychom se nemuseli hrozit, že člověčenstvo se střemhlav nevrhlo na pomoc hynoucím; za jednoho každého z nás nasadil život, aby byla udržena hodnota lidské obětavosti; vykoupil nás svou smrtí z můry bezmocné soustrasti. PRO NOBIS! Kolik vůdců lidu, básníků, velkých tohoto světa by mohli naplnit smysl toho zvláštního jména? Spíše to učinili zapomenutí hrdinové katastrof už zapomenutých.“

Ti hrdinové asi mnohdy jen sotva chápou, za čím za vším se dokážeme pít, pro co pro všechno na ty druhé často dokážeme být nesmyslně zlí. Mám rád Svěrákovíc film Tmavomodrý svět o našich letcích za války – i po válce na Mírově. A ze všeho nejvíc v něm mám rád jeden kratičkový dialog. To když ve věznici bývalý nacistický lékař říká vojákově smrtelně zraněnému zběsilým bachařem: „Kdybyste věděli, co vás tu čeká, byli byste proti nám tak šli?“ – „Ale šli!“ odpoví mu pronobis, který tolik miloval melodie Jaroslava Ježka.

Vsadím se o cokoli, že víc než nová medaile nebo hvězdička na veteránské uniformě by takového starého bojovníka dojalo obrovské perníkové srdce s marcipánovým nápisem VOJÁKOVÍ. Nebo záplava dopisů od školáků, kteří se nám tak neuvěřitelně pěkně představili v akci SRDCE S LÁSKOU DAROVANÉ. Té se tu otevírá další veliký a trvalý prostor. Vždyť mezi námi žijí veteráni i jiných bitev a válek, ve kterých nemusela pokaždé téci krev, ale i tak v nich šlo a jde o život. Kolikrát jej při své práci nasadí třeba takový hasič?

Víte, kolik pronobisů mezi námi žije? Mnozí jsou zcela osamělí. A my si pro ně kvůli věčné shánčlivosti prkotin nedovedeme najít třeba jen chvilku času, který dovedeme tak marnotratně ztrácet mezi prsty...

Text: Miloslav Jenšík

Foto: Shutterstock

Měli bychom daleko častěji myslet na ty druhé.

Byla to náročná, ale krásná práce. Radost z vytvořeného díla a radost těch, komu Srdce bylo darované, stály za to.

Dvě stovky dětských srdcí rozzářily Sněmovnu

V zasedacím sále Poslanecké sněmovny jsem občas „na bidýlku“ naslouchal. Abych na vlastní uši slyšel a pak jako novinář napsal, o čem a jak probíhala rozprava. Ovšem lavice plně obsazené pozornými posluchači, kteří se nepřou, nepřekřikují, nehádají, neodbíhají, ale naopak nadšeně tleskají, tak to jsem zde zažil poprvé. Sál byl totiž plný dětí, jejich učitelek a učitelů, kteří sem přijeli na slavnostní vyhlášení druhého ročníku soutěže Srdce s láskou darované. Na vlídné pozvání předsedy Poslanecké sněmovny Jana Hamáčka a za podpory dalších partnerů soutěže, která si postupně získává další a další příznivce z celé republiky.

Ale jedno bylo přece jen podobné, jako když se zde běžně politizuje. V předsálí se mezi děti zamíchali novináři. S kamerou, mikrofonem, diktafonem a fotoaparátem. Počítám, že naprostá většina z těch více než dvou stovek školáků v jednací místnosti našich zastupitelů ještě při svém mládí nikdy nebyla. A na novinářské otázky také nejsou zvyklí. Přesto odpovídali lépe. Po svém. Odvážně a upřímně. A to jak v předsálí, tak přímo moderátorům Petrovi Vackovi a Janu Jiráňovi v sále. Posuďte sami.

V Olomučanech vyráběli Srdce pro Elišku

„Naše kamarádka Eliška je nemocná. My všichni ve škole sbíráme víčka, abychom jí mohli nějak pomoci. Třeba na cvičení, na rehabilitaci. A hlavně na lázně,“ řekly děti ze školní družiny ZŠ Olomučany, které si říkají Vlčata. Jejich paní učitelka Ivana Čechová se připojila: „Eliška dělá i díky podpoře kamarádů velké pokroky. Sedí, komunikuje s námi, kreslí pastelkami.“

Herci Studia Ypsilon Jan Jiráň a Petr Vacek moderovali slavnostní vyhlášení soutěže už podruhé

„My jsme pro ni udělali srdíčko, které má ruce a nohy, a je tam taky louka a motýlci. Aby se s námi mohla brzy proběhnout,“ volají děti jeden přes druhého a paní učitelka dodává, že těch motýlků je tam 982 a jsou vyrobeni formou origami. Nechali na něm všichni spoustu hodin práce, ale rádi.

Rozbité zrcadlo už neslepíš

„Chtěli bychom poděkovat všem, našemu kolektivu i naší paní učitelce, že se stala součástí našeho týmu – a že jsme se mohli zúčastnit tohoto projektu. Proč zrovna Srdce roztržštěné válkou? Protože minulý rok bylo výročí konce druhé světové války. Chtěli jsme tím dát najevo,

že nám není lhostejné, že za nás vojáci bojovali, za naši zemi a naši budoucnost. Naše srdce je složeno ze střípků rozbitých zrcadel. Protože když se zrcadlo rozbije, nejde už spravit,“ zaznělo z úst mluvčí týmu deváťáků ze ZŠ Zlatá stezka v Prachaticích, kteří přijeli na slavnostní vyhlášení vítězů do Sněmovny, i když ten den dělali přijímací zkoušky. Sice o chvíli později než ostatní, ale přece.

Jejich paní učitelka Monika Fejglová nám prozradila, že největší radost z toho, že se do Srdce s láskou darovaného zapojili, měla asi ona. Když viděla, jak deváťáci umějí spolupracovat, jak se nehádají, ale naopak domlouvají. A jak je práce na Srdci neuvěřitelně stmelila.

Ve Sněmovně měla premiéru také nová hymna soutěže Srdce s láskou darované, která ji bude nyní doprovázet. S vítěznými týmy si ji zazpíval sám autor, Jindra Fritsch, který nám prozradil, že to byla jeho první písnička pro děti. „Měl jsem z toho úžasný pocit, bylo vidět, že se dětem líbí. Inspirovalo mne to k vytvoření zpěvníku písniček pro děti, které bychom mohli společně využívat při muzikoterapiích.“

▷ Děvčata z Olomučan si do Sněmovny připravila básničku

< Deváťáci z Prachatic si s sebou hrdě přinesli svoje srdce z rozbitých zrcadel

Helena Kohoutová předávala vedoucím vítězným týmů svou cenu Den pro sebe s Magickou Helenou a byla dojatá: „Zdi Poslanecké sněmovny určitě nezažily tolik srdeční záležitosti, tolik zdravých srdíček. Znáám projekt Srdce s láskou darované od jeho začátku a hledala jsem, jak bych jej mohla podpořit. Až jsem přišla na to, že ocením právě pedagogy, kteří na projektech s dětmi strávili kus práce a spoustu volného času. Věnuji jim tedy celý den. Budu je hýčkat a získají jeden den jen pro sebe.“

7

Ředitel Studia Ypsilon Jan Schmid s vedoucí vítězného týmu ze ZŠ Praha-Jižní Irenou Červenkovou a ředitelem školy Danielelem Kaiserem

>

Martin Dejdar gratuluje týmu, který získal zvláštní cenu za svou Lavičku přátelství

> ^

Tým školáků ze ZŠ Praha-Vinoř obdarovala Jana Lagová, personální ředitelka společnosti Gumex

>>

Jednatel společnosti Optys Jan Vícha předává jednu z hlavních cen paní učitelce Andree Mičíkové

age. 2-3/2016

Nezapomínejte na své sny, abyste si je mohli plnit

„První zamyšlení, komu by děti chtěly dát srdce, směřovalo k rodičům a prarodičům. Při konečném rozhodování nám pomohla kniha Aleny Kastnerové Líná babička. Babička z této knihy je velmi akční a plní si svoje sny, které si celý život schovávala ve škapulíři. Děti vyrobily škapulíře i pro svoje babičky. Připravily divadelní představení, kde jim na závěr svoje výtvary předaly. Tento podvečer byl plný dětské bezprostřednosti, úsměvů, objetí a radosti,“ řekla Irena Červenková, která do soutěže přihlásila svou 2. L ze Základní školy Jižní v Praze 4.

„To, že naše práce zaujala, bylo další z radostí v proudu obohacujících chvil, které začaly okamžikem, kdy jsem si přečetla článek v časopise AGE o vyhlášení soutěže Srdce s láskou darované. Děkuji za sebe, za děti, babičky, i za paní spisovatelku. A poselství pro vás? Nezapomínejte na své sny!“

Dáme závorku a otazník pryč A zbude naděje

Název dalšího srdíčka byl zvláštní: Srdce (bez?) naděje. „Název nám dal zabrat víc než téma srdíčka. To je u nás jasné a neměnné – děti z Terezína. Naše škola se věnuje Tereziánské štafetě, kterou organizuje Přírodní gymnázium v Praze, už několik let. ‚Bez‘ je s otazníkem a v závorce z toho důvodu, že naděje přece byla, sami osobně známe několik pamětníků, kteří Terezín přežili,“ sdělila nám paní učitelka Ivona Krčilová, která byla vedoucí věkově smíšeného týmu ze ZŠ Hálkova v Humpolci.

„Bohužel při práci na srdíčku nás zastihla smutná událost. Jedna členka týmu vážně onemocněla. Všechny nás to velice zasáhlo! Shodou náhod se jmenuje Terezka. Vůbec jsme neuvažovali a část srdíčka dělali i pro ni, věřili jsme, že naše podpora jí pomůže, a snad se nám to i povedlo,“ dodala Ivona Krčilová. Při předávání cen ve Sněmovně už Terezce svítily oči a usmívala se na všechny strany. „Už je z ní zase ta ‚uličnice‘, kterou všichni známe, spadl nám velký balvan ze srdce! Takže to naše závěrečné – Brzy se nám uzdrav, máme Tě rádi – se nám nakonec splnilo. Moc děkujeme za tuto soutěž, ani si neuvědomujete, jak dává děti dohromady!“

Blbé vztahy? Usedněte na Lavičku přátelství!

S geniálním nápadem, jak vyřešit špatné vztahy ve škole, přišli osmáci ze Základní školy Porub-

ská v Ostravě-Porubě. Vyrobili ze dřeva Lavičku přátelství s krásnými rudými srdci, která nyní stojí před jejich třídou ve druhém patře školy a ničí prý veškerou negativitu. „Mohou si na ni sednout všichni, kdo mají nějaké blbé vztahy. Ve třídě, ve škole nebo i rodiče,“ řekl jeden z nich ve Sněmovně. A prý opravdu slouží svému účelu.

Porotu jejich nápad zaujal natolik, že dala týmu, který na Lavičce přátelství dva měsíce pracoval, zvláštní cenu. Kromě jiného všichni dostali

nádherné medaile a speciálně pro ně vyrobená trička.

ZŠ Porubská bodovala několikrát

Pokud by se vyhlašovala kategorie „nejlepší škola“, získala by v ní tentokrát zcela jednoznačně první místo Základní škola Porubská v Ostravě-Porubě. Přihlásila do obou kategorií

Cesta paličkových srdíček z Vamberka

„Bude tomu rok, co vznikl náš rozhovor pro časopis Age. S redaktorem panem Jiřím Freyem jsme absolvovali prohlídku našeho Muzea krajky ve Vamberku a kromě samotného článku se zrodila i spolupráce na projektu Srdce s láskou darované, jehož myšlenka všechny ve Vamberku nadchla. Celkem jsme upaličkovali 15 krajek ve tvaru srdíček různých velikostí a barev, které byly určeny jako ocenění pro vítězné žákovské týmy a jejich učitele. Paličkovaly je krajkářky z Muzea krajky i Krajkářské školy ve Vamberku, a to jak děti, tak profesionální učitelky paličkování. Srdíčka v dřevěných paspartách pak čekal výlet do hlavního města, kde byla v Poslanecké sněmovně předána vítězným školám. Byla zde úžasná atmosféra a ještě úžasnější příběhy dětí, které vložily do svých prací. Jsem moc ráda, že jsem se mohla i s manželem za naše muzeum i naše krajkářské město Vamberk zúčastnit této výjimečné události, a vyjádřit tak naši podporu myšlence celé akce. U nás ve Vamberku budeme moc rádi, pokud budeme i v budoucnu moci podpořit další skvělé nápady, které děti a jejich učitelé vloží do svých Srdcí, jež darují ostatním.“

Martina Rejzlová, ředitelka Muzea krajky ve Vamberku

Srdce s láskou darované v České televizi

Celý záznam najdete
na stránkách pořadu
Sama doma, 10. 5. 2016,
od 51. minuty

>
Hanička Silná z opavské
ZŠ Šrámkova hovořila
před celou Sněmovnou

Srdce s láskou darovaného pět soutěžních prací, z nichž tři se probojovaly až do finále. Za všemi stála paní učitelka výtvarné výchovy Andrea Mičíková, podporovaná svými kolegyněmi i vedením školy. Trochu jsme ji vyzpovídali:

„Práce s žáky na projektech byla i pro mě velmi inspirující a tvůrčí. Každá skupinka pracovala jinou technikou a s jinou myšlenkou, to vše mě také velmi motivovalo a nutilo k tomu, abych o projektech přemýšlela a abych dokázala své svěřence vést a podporovat jejich kreativitu. S žáky jsme vytvořili úžasný spolupracující tým. I přes rozdílnost věku s nadšením pracovali na srdcích, a to mi bylo dostatečnou odměnou. Někteří žáci totiž vnímají výtvarnou výchovu jako nutné zlo, které jim k ničemu není. V podobných projektech pak často změní názor a uvědomí si, že je to vlastně baví, protože se stávají sami sebou a pracují s vlastními nápady a fantazií. Zúročí to, co se již v hodinách výtvarné výchovy naučili. A právě v projektu Srdce s láskou darované využili především svého tvůrčího ducha,“ konstatuje Andrea Mičíková.

„Byla to náročná, ale krásná práce. Radost z vytvořeného díla a radost těch, komu Srdce bylo věnované, stály zato. Jsem rovněž ráda za to, že naše projekty nezůstanou jen na papíře či fotkách. Obraz Srdce pro nemocné, který vytvořily žákyně 8. B pro všechny lidi s nemocí motýlích křídel, visí pro všechny pacienty v nemocnici v Brně. Srdce pro děti z Filipín

došlo také svým adresátům na Filipíny. Mrzelo nás, že už jsme nemohli do prezentací přiložit fotodokumentaci, která nám došla až po ukončení soutěže. Třeba, jak se děti na Filipínách z dárku radují.“

Hanička ve Sněmovně

Dojmy ze setkání v Poslanecké sněmovně nám popsala Hanička Silná, vozičkářka, která sem přijela se svými spolužáky a byla součástí vítězného týmu 6. A ze Základní školy Šrámkova v Opavě: „Už dva dny před odjezdem do Prahy jsem se strašně moc těšila a byla jsem zvědavá, jak celá slavnostní událost proběhne. V pondělí nás čekala dlouhá a pro mne velice náročná cesta vlakem, kterou jsem naštěstí zvládla bez větších obtíží. Z nádraží jsme si s paní učitelkou a spolužáky udělali krásnou procházku Prahou. Poslanecká sněmovna mne překvapila svou velikostí a krásou. Možnost sedět v lavicích poslanců se mi také velice zamlouvala. Moje zvědavá kamarádka po chvíli sezení přišla na to, že lavice mají šuplík, který lze otevřít, opatrně jsme jej pootevřely a koukly, co tam je... Byly tam sladkosti, asi i naši poslanci mají rádi sladké jako já ☺.“

Předávání ocenění bylo moc napínavé, protože jsme netušili, které místo naše práce získala. S každým vyhlášeným místem rostla moje nervozita, i paní učitelka se v lavici vrtěla nervozitou.

Pak to přišlo, vyhlásili vítěze soutěže, úplně mi vhrkly slzy do očí, i paní učitelka byla mile překvapena. Předávání ocenění bylo milé a slavnostní, byla jsem potěšena, že zde byli známí herci.

Mám radost a jsem pyšná na sebe, naši třídu i paní učitelku, že jsme získali první místo, mám radost, že jsem mohla poděkovat organizátorům za krásnou soutěž a ještě jednou veřejně zmínit jméno pana Heřmana Volfa, kterému jsme naše Srdce darovali a který mi splnil můj sen: daroval mi kolo, na kterém se mohu projíždět.“

Kdybychom měli odvyprávět všechno, co jsme poslední dubnové pondělí v Poslanecké sněmovně zažili, bylo by to na knihu, ne na jedno číslo časopisu. Každý dětský kolektiv si buď už předem či až na místě zvolil svého tiskového mluvčího. Tak upřímná slova o darovaném srdci snad skutečně v prostorách, kde zasedají naši zákonodárci, ještě nezazněla. Proto citlivější a vstřícné povahy měly trochu rozmazané šminky na očích. Kdepak, mladá generace není skrz naskrz zkažená. Jen jim dospěli ve škole, při podobných soutěžích a hlavně doma musejí vyjít vstříc svým příkladem, jak je důležité udělat něco pro druhého.

Co říci závěrem? Mějte se krásně a darujte srdce! Protože uděláte radost nejen obdarovaným, ale také sobě!

*Stránky připravili: Jiří Frey a Jana Jenšíková
Foto: Archiv PS PČR a Marek Jenšík*

„Děkujeme za příležitost být u tak srdečného projektu. Byli jsme rádi přítomni na tak smysluplné akci. Mě osobně to přesvědčilo o tom, že pokud děti, naše budoucí generace, mohou být ohleduplní k druhým, pak snad náš svět a společnost nejsou ještě nadobro ztraceny.“

*Igor Rolínek, vedoucí oddělení
produktového marketingu
České podnikatelské pojišťovny*

<

Předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček si to odpoledne potrásl pravicí s více než stovkou dětí. Na tomto obrázku je s týmem třetáků ze ZŠ Prameny v Karvině-Ráji, který získal ocenění ve veřejné hlasovací soutěži

∨

Nejvíce hlasů v hlasovací soutěži nezávislé na porotě získal tým školáků ze Základní školy Šumná v okrese Znojmo

Srdce s láskou darované nám ukazuje naše lepší já Naše dětské já

Děti ještě
nemají
okoralá srdce
a stádním
myšlením
otupené
mozky.
A to je dobře.

Musím říci, že možnost uvítat vás zde ve Sněmovně mi udělala radost. Název soutěže – Srdce s láskou darované – může v dnešním tvrdém, rychlém a stále více neosobním světě znít staromilsky. Možná až naivně. Ale právě to mi dělá tu velkou radost.

My se tady v parlamentu často přeme o to, jak má vypadat ten který paragraf, ten který zákon. A obvykle argumentujeme tím, co to přinese občanům, v čem jim to podle nás pomůže. Ale v téhle politické bitvě bývá těžké vidět za lesem paragrafů konkrétního člověka. Víme opravdu, co si přeje a co potřebuje Franta z Berouna nebo Maruška z Uherského Brodu?

Srdce s láskou darované je něco zcela jiného. Je určeno PRÁVĚ konkrétnímu člověku. A autoři musejí svou volbu odůvodnit a napsat k ní příběh. To je – řečeno jedním slovem – hezké. Trochu tuto přímočarou lidskost závidím. V zastupitelské demokracii vždy sčítáte velká čísla, nikoli jednotlivce.

Jenomže bez jednotlivce by demokracie nefungovala. Velké součty jsou až na konci. Na začátku vždy stojí člověk. A kvalita naší společnosti závisí na každém z nás. Na tom, jak hezky či nehezky se chováme k druhým lidem. Jak jim umíme, či ne-

umíme pomoci. Na tom, jestli jednáme svobodně, nebo ohýbáme záda před mocnými. Jestli jsme spravedliví, nebo nespravedliví. Na tom, jestli jsme se skutečně něco naučili, nebo jsme jen polovzdělanci. Zda myslíme kriticky, nebo jen bezmyšlenkovitě přijímáme a papouškujeme to, co slyšíme.

Děti mají tu úžasnou vlastnost, že je nikdy neopijete tvrzeními typu: tak to prostě je, tak to musí být, tak se to dělá, takoví už jsou lidé. Mladé lidské bytosti si chtějí na všechno přímo sáhnout, chtějí věci poznat na svou kůži, chtějí jasně vědět, proč tak něco je, chtějí vědět, o kom konkrétním je řeč.

Stručně řečeno, děti ještě nemají okoralá srdce a stádním myšlením otupené mozky. A to je dobře. V této soutěži mají možnost ukázat, jak je to s jejich lidstvím. Jak si váží druhých, jak si váží své země, České republiky.

To poslední chci na závěr zdůraznit. Dospělí se dnes hodně ohánějí slovem vlastenectví. Měli bychom ale umět dětem vysvětlit, co se tím termínem vlastně myslí. Že vlastenectví neznamená pohrdání jinými národy a kulturami. A už vůbec ne nenávisť k cizím národům a kulturám. Na vlastenectví není nic negativního, nic odmítavého. Naopak. Skutečné vlastenectví znamená hrdost na vlastní národ a kulturu. Znamená přátelství s cizími národy a kulturami založené na vědomí vlastní identity. Protože jen ten, kdo má dost sebevědomí a kdo si váží vlastních hodnot, kdo si je jistý sám sebou, umí respektovat druhé a nemá z nich strach.

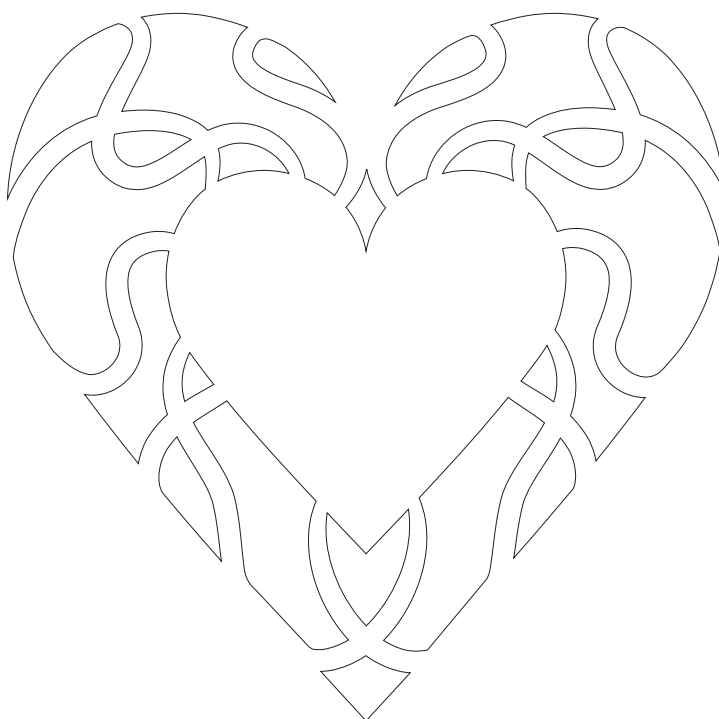
Přeji si, aby z našich dětí vyrostly takové sebevědomé a přející bytosti, které mají rády samy sebe, a tím i druhé. Když někdo druhému daruje srdce, vyjádří tím svou lidskost. Když ví, proč to udělal, prokazuje tím moudrost. Přeji všem účastníkům soutěže, aby jim tato lidskost a moudrost vydržely do dospělosti. Protože my dospělí býváme cyničtí a pošetilí. Srdce s láskou darované nám ukazuje naše lepší já. Naše dětské já.

Jan Hamáček,
předseda Poslanecké sněmovny PČR

Foto: archiv PS PČR

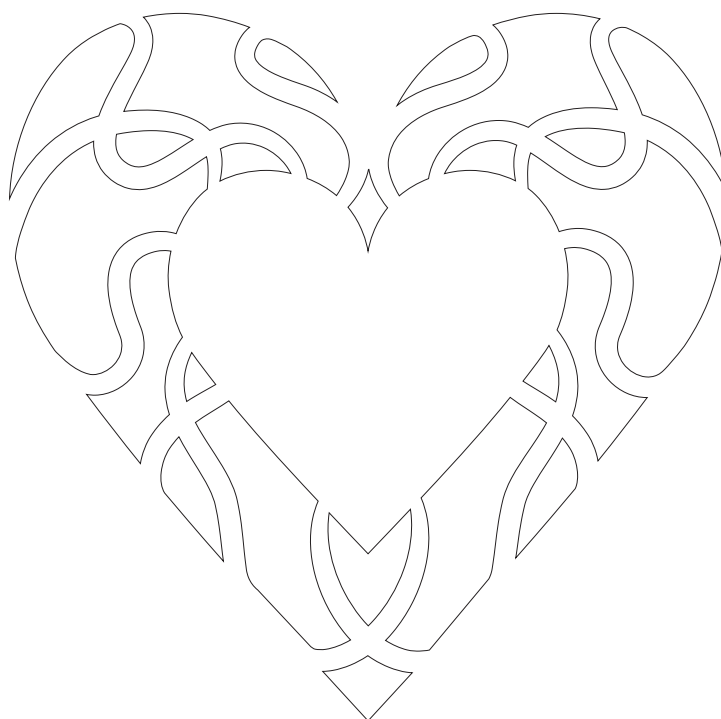

*Děkujeme všem více než patnácti tisícům soutěžících
z celé naší republiky, kteří se dosud do soutěže
Srdce s láskou darované zapojili.
Poslali nám přes 700 srdcí a příběhů!
Je v nich lásky na rozdávání a rádi se o ni podělíme.*

Všechny informace k oběma ročníkům
Srdce s láskou darované najdete na webu www.srdceslaskou.cz,
stejně jako pravidla nového ročníku 2016/2017.

Na následujících stránkách přinášíme všechny
vítězné příspěvky, které získaly ocenění ve druhém ročníku
Srdce s láskou darované.

Cíle soutěže

Podpora tradičních lidských hodnot, jako jsou láska, přátelství, rodina, vzájemná úcta.

Podpora týmové práce a rozvoj tvůrčích dovedností dětí.

Radost z vlastnoručně vytvořených výrobků i z darování, sdílení radosti v kolektivu.

Srdce

s láskou darované
má svou hymnu

1/

Srdce tluče pomaličku,
zamyslí se na chvíličku.
/:K srdci dětí najde klíč,
ví, že tma je dávno pryč.:/

2/

Dospěláku, ohlédni se,
uvidíš náš krásný svět.
/:Srdce láskou otevřené,
cestu, co je samý květ.:/

Refrén:

/:Srdce s láskou darované
podávám Ti na dlani.
Stačí dotek, pohlázení,
úsměv mraky odhání.:/

Text, který vznikl na základě prací zaslaných do soutěže
Srdce s láskou darované, zhudebnil Jindra Fritsch.
Písničku si můžete poslechnout na stránkách www.srdceslaskou.cz

POROTA

JAN SCHMID
předseda poroty,
zakladatel a ředitel
Studia Ypsilon

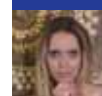
JIŘÍ LÁBUS
za Studio Ypsilon

MAREK EBEN
za Studio Ypsilon

JAN JIRÁŇ
za Studio Ypsilon

JANA JENŠÍKOVÁ
za společnost ANTECOM,
vydavatele časopisu AGE

JAN VÍCHA
za společnost OPTYS,
partnera časopisu AGE

IVANA UVÍROVÁ
za společnost OPTYS,
partnera časopisu AGE

**MONIKA
KRAJČOVIČOVÁ**
autorka námětu soutěže

Srdce s láskou darované pro pana Heřmana Volfa

ZŠ Šrámkova, Opava

6. A (18 žáků) pod vedením paní učitelky Jany Chráskové

Jsme třída 6. A Základní školy Šrámkova v Opavě, která ráda pomáhá druhým lidem a přírodě.

Již od první třídy je naší spolužačkou Hanička Silná. Drobná hubená dívka s dlouhými blondatými vlasy s brýlemi a pusinkou, která má pro každého každý den hezký úsměv. Máme ji moc rádi, je naší kamarádkou, která nezkaží žádnou legraci. Hanička je trvale připoutaná na invalidní vozík, neboť v dětství prodělala mozkovou obrnu, která postihla její nožky a ruce. Je však bojovnicí, která denně bojuje nejen sama se svým tělem, ale i s nástrahami svého okolí. Ve svém boji vítězí, naučila se už s námi mnoho věcí a stále lépe ovládá i své tělo, patří k nechytrějším dětem z naší třídy. Hanička s námi absoluuje všechny výlety, školní akce a my ji vždycky dostaneme všude, kam se dá, v nejhorším ji kluci vynesou.

Vždycky máme radost, když je Hanička šťastná.

Velkou radost jí udělal dárek – její splněný sen: kolo. Věnoval jí ho pan Heřman Volf. Není to obyčejné kolo, jedná se

o dvojkolo. Tento dárek zase naší Hance pomohl přiblížit se našemu světu dětí. Proto jsme se rozhodli, že naše srdce bude právě pro tohoto pozoruhodného pána, který nemyslí jen na sebe, ale i na druhé. Pan Volf je sám tělesně postižený. I přes své postižení nám však ukázal, co všechno dovede. Pan Volf sice již získal několik ocenění od různých společností, ale od dětí ještě ne. Proto jsme pro něj vytvořili keramický reliéf znázorňující naši celou třídu a hlavně jeho zlaté srdce, které rozjasnilo život nejen naší Haničce, ale i mnoha dalším dětem. Naše srdce je díkem dětem za jeho práci pro nás všechny.

Hanička Silná, která od Vás dostala toto speciální kolo, by Vám chtěla vzkázat:

„Umožnilo mi to jezdit s celou mojí rodinou na výlety, a tím pádem mohu trávit plnohodnotný čas se svou rodinou. Podívala jsem se do míst, do kterých se autem a na vozíku nedostanu, poznávám okolí svého města z jiného a zábavnějšího pohledu. Za tento dárek Vám z celého srdce já i moje rodina děkujeme.“

Kdo je pan Heřman Volf?

Jeho život se změnil v roce 2006, kdy ho nešťastný pád na lyžích upoutal na invalidní vozík. Díky rodině a přátelům a hlavně své silné vůli se během devíti měsíců vrátil do běžného života.

Brzy se vrátil i k cyklistice a dnes si právě pomocí handbiku – speciálního kola – dál plní své sny.

Zjistil tak, že pokud člověk něco opravdu chce, ani sebevětší překážka ho nemůže zastavit. Vznikla tak jeho CESTA ZA SNEM, projekt, který rok za rokem získává na síle, projekt, který se stal nedílnou součástí Heřmanova života. Na začátku toho všeho stál závazek pomoci alespoň jednomu člověku změnit život k lepšímu. Díky svému projektu Cesta za snem plní sny postižených dětí, za což mu patří velký dík. Náš keramický reliéf jsme panu Heřmanu Volfovi osobně předali v Praze na konci loňského listopadu.

soutěžní text a foto

„Soutěž má nádhernou myšlenku pomáhat a dávat radost druhým, tímto je tato soutěž jedinečná.

Když jsem si prohlížela Srdce ostatních škol na internetu, porota musela mít opravdu velmi náročný úkol, na každém z nich jsou vidět hodiny pečlivé práce dětí, hodiny přemýšlení nad tématem.

Jsem ráda, že jsme naším Srdcem mohli poděkovat člověku, který plní dětské sny. Naše škola pana Heřmana Volfa nominovala na Cenu Olgy Havlové."

Jana Chrásková, učitelka

Srdce pro Budilovy

2.
místo

kategorie
3.–9. ročníky ZŠ

ZŠ a MŠ Praha-Vinoř

5. B (24 dětí) pod vedením paní učitelky Alžběty Maratové

Povím Vám příběh o osudu jednoho hodného kluka jménem – počkat! To Vám prozradím až za chvíli. Tenhle kluk bydlí ve vesnici Podolanka. Jak se tam dostat? Z Prahy pojedete směř Brandýs nad Labem–Stará Boleslav. Podolanka je vesnička, do které Vás cesta povede nejprve mírně do kopce, potom z kopce a nakonec se cesta stáčí doprava do prudkého kopce ven z vesnice. Půjdete kolem zastávky, hospody, minete hodně domů a stromů, až dojdete do Vítězné ulice a narazíte na domek, který patří rodině Budilových. V něm bydlí rodiče kluka jménem Vojta. Ano, tento příběh je o Vojtovi, pojďme tedy začít.

Vojta byl trošku rošťák jako každý kluk, ale jinak byl hodný. Chodil na základní školu v Praze-Vinoři, je to část Prahy 9. Chodil do 2. A a měl kamarády nejenom ze své třídy a jiných tříd, ale i odjinud. Abych nezapomněla, byl to rok 2013.

Jednoho dne dostal Vojta vysokou horečku. Co měla paní Budilová dělat? Musela tedy s Vojtou k doktorovi. Chvilíčekali v čekárně, nakonec se však na řadu dostali. Ale co smutného se nestalo! Pan doktor Vojtu vyšetřil a zjistil, že má záneht mozkových blan. Vojta proto musel zůstat v nemocnici. Ze začátku se ještě mohl trochu učit, ale pak se jeho stav zhoršil. Nakonec ho museli dát do umělého spánku.

Zdály se mu zvláštní sny. Například tento. Letěl v oblacích. Všude kolem něj byly krásné narůžovělé mraky a byl cítit čerstvý vzduch. Najednou Vojta zjistil, že vlastně umí létat. Tak si řekl, že si zaletí na nějaký pěkný ostrov, a tak taky udělal. Chvilí tam pobyl a žil si tam. Koupal se v moři, ochutnával různá nová jídla a pití, šel na pár prohlídkových výletů a pak ten sen skončil...

Měl i jiné sny, jako třeba tento dobrodružný sen. Byl v temné uličce New Yorku a proti němu šel muž v černém. Tento muž se rozpráhl proti Vojtovi s nožem v ruce, ale Vojta mu naštěstí uhnul. Muž se znovu rozpráhl a zase minul. Po třetí si už Vojta myslel, že prohraje, muž v černém se napráhl a... najednou Vojta zjistil, že vzlétl. Tím unikl muži v černém a zároveň nad ním zvítězil, protože ten muž narazil do zdi, a tak tento sen skončil. V těchto snech ho navštěvovala zvláštní krásná bytost, která ho vždy obžala. Jejich první setkání bylo takové:

Vojta byl v loďce v Tichém oceánu. Náhle se zvedl vítr, vlny se zvětšily a loďka se s Vojtou převrátila. Vojta klesal níž a níž, až se najednou ocitnul v prazvláštní velké bublině. Zjistil, že tam může dýchat. Najednou se v té bublině objevila ta zvláštní krásná bytost. Jemně ho obžala a v tu chvíli byste uslyšeli špendlík na zem spadnout, jaký byl kolem nich klid... tak skončilo jejich první setkání.

Tato bytost Vojtu navštěvovala rok, i když vždy trochu jinak a jinde. Tak tedy byl rok 2014. Bytost ho zase jednou navštívila, když zabloudil v deštném pralese. Najednou se kolem rozsvítily tisíce světel. Zvláštní krásná bytost Vojtu jemně, ale pevně objala, podala mu ruku a vydala se s ním na dlouhou cestu plnou světel a klidu.

Srdce chceme darovat Budilovým, protože je obdivujeme a myslíme na ně. Dáváme jim naše srdce za to, jak se o Vojtu s láskou starali, a za to, že byli jeho strážnými anděly. Nebylo vůbec lehké se rozhodnout, komu naše srdce věnujeme, protože jsme mysleli na více lidí. Rozhodovali jsme se docela dlouho. Nakonec jsme měli čtyři varianty, ze kterých jsme si museli vybrat jen jednu. A vyberte jednu, když nás bylo 24...

Trvalo nám to velice dlouho, až někdo ze třídy přišel na nápad udělat srdce s andělem a na velké srdce nalepit různě velká srdíčka, každé jiné, kterých tam bude spousta. Nápad jsme měli, a tak jsme mohli začít vyrábět. Rozdělili jsme se do několika skupin a pustili jsme se do toho.

Jako první jsme začali vyrábět srdce. Martin (to je jeden kluk z naší třídy) vymyslel, že by mohlo být z polystyrenu. Přinesl největší polystyren, který sehnal, ale ten byl pořád malý, proto jsme dva kusy polystyrenu slepili dohromady akrylátem. Pak jsme si na něj načrtli tvar srdce, s tím nám pomohla paní učitelka, a pak jsme srdce vyřízli. Druhý den už jsme to měli slepené, tak jsme začali dělat různě velká srdíčka. Na srdce jsme nalepili látková srdíčka, ale to nestačilo, a tak jsme každý vyrobili svoje vlastní srdíčko z papíru, které jsme také nalepili na to velké.

Naše srdce drží anděl, který se skládá z křídel, hlavy a rukou. Křídla jsou vyrobená z kartonu. Dlouho jsme přemýšleli nad jejich obrysem. Když jsme je měli nakreslená a vyřezaná, natřeli jsme je bílou barvou, aby karton neprosvítal. Potom jsme je natřeli lepidlem a polepili jsme je vatou.

Další skupinka dělala ruce a hlavu. Ruce jsme vyrobili z kartonu a několika vrstev novin, které jsme k sobě lepili. Když nám ruce zaschly, rukávy jsme natřeli bílou a ruce tělovou barvou.

Hlava se nám napoprvé nepovedla, ale napodruhé se už povedla. Podkladem byl karton, na který jsme použili kousky světle růžového papíru, a z toho jsme udělali obličej. Vlasy anděla jsme nalepili z proužků bílé chemlonky, kterou jsme použili i na obrys očí a úst.

Už nám stačilo jenom slepit všechny části k sobě. Křídla jsme přilepili k srdci zezadu a ruce jsme přilepili na srdce zepředu, aby to vypadalo, že ho anděl objímá. Nakonec jsme k srdci přilepili hlavu

anděla a bylo hotovo. Teď už stačilo, aby se andílek k srdíčku pevně přilepil.

Nad srdcem pro Budilovy jsme strávili hodně času, ale dělali jsme ho s láskou a s tím, že i když to nebylo lehké, tak nás to moc bavilo.

Srdce pro The Tap Tap

ZŠ Porubská, Ostrava-Poruba

8. A (25 žáků) pod vedením paní učitelky Andrey Mičíkové

I v malých lidech je obrovský talent.

Hudební skupina The Tap Tap je velmi oblíbená a velmi žádaná. I přesto, že ne všichni členové jsou zdraví, hrají velmi dobré, vtipné, pozitivní, výstižné a originální písně. Nás zaujala jejich známá píseň Řiditel autobusu. Tato píseň je příběh bubeníka kapely Marka Valenty, kterého někteří řidiči pražské MHD nechtějí pouštět s jeho malým kolem, které používá jako kompenzační pomůcku, do autobusu. Tato písnička je vtipná, melodická a velmi dobře se poslouchá.

Nám přes své písně předali pozitivní vlny a chuť do projektu. Líbí se nám na nich zejména láska k hudbě, pohoda ve skupině a chuť, s jakou hrají. Vyrobili jsme jim kytaru – na důkaz lásky k hudbě, křídla – pro volnost a pomoc při chůzi, křídla jsme vybarvili rukama – jako pomocné ruce a nakonec nebe – protože jejich hudba je nebeská.

Této skupině patří velký obdiv, protože to jsou lidé s velkým srdcem, obrovským

talentem a citem pro hudbu. Během 16 let existence si kapela poctivě prošlápla své místo v českém šoubyznysu a mnohokrát úspěšně reprezentovala ČR i v zahraničí. Vydali 3 CD. Šimon Ornest, kapelník a manažer, tuto kapelu v roce 1998 založil a dodnes ji vede. The Tap Tap se skládá ze sedmi členů: Jiří Holzmann, Honza Macháček, Petr Burda, Petr Tomek, Jana Augustová, Vítek Feller a Ladislav Angelovič. Je to kapela studentů a absolventů školy Jedličkova ústavu.

Eliška: „Já sama jsem hrála na kytaru 6 let a vím, jak to je těžké. Těmto lidem patří opravdu velký obdiv a klobouk dolů, protože jsou fakt dobří.“

Viki: „Náš projekt obsahuje dvě hlavní myšlenky. Křídla a kytara. Obojí spolu tvoří jeden nepropustný celek, který si myslím, že je docela vystihuje.“

Michelle: „Já tancuju a jakožto tanečnice si myslím, že skupina vydává tak kvalitní a melodické písně, že rozhýbou i člověka, který se nazývá „taneční dřevo“.“

Lucka: „V této kapele je něco, co není jen tak v každé hudební skupině. Působí vesele, sjednoceně a podle toho pak zní i ty písničky.“

Aňa: „Dokud jsme nezačali dělat tento projekt, tak jsem o této kapele moc nevěděla. Teď jsem ale zjistila, jak moc to jsou kouzelní lidé.“

Kača: „Poslouchat písně mě prostě baví. A ty jejich jsou velice vtipné, výstižné a prostě se dobře poslouchají.“

Dan: „Nevím proč, ale opravdu mě napadá nikdo jiný, komu bychom naše výrobky měli věnovat. Nevím, jestli se k nim někdy dostanou, ale doufám, že jo!“

Markéta: „Ta spolupráce mě fascinuje. Oni si to vážně zaslouží. Písničku Řiditel autobusu jsem už znala dřív a vždycky mě pobavila. Teď jsem ale zjistila, o čem vlastně je, a je mi to opravdu líto.“

Soutěžní video:

Srdce pro Elišku

ZŠ a MŠ Olomučany

1. oddělení školní družiny (19 dětí) pod vedením paní učitelky Ivany Čechové

Jsme děti ze školní družiny při Základní a Mateřské škole Olomučany. Jmenujeme se Vlčata, je nás celkem devatenáct a navštěvujeme třetí až pátou třídu. Jsme výborný kolektiv. A to se projevilo i při účasti v této soutěži Srdce s láskou darované. Paní vychovatelka nám přečetla pravidla soutěže a my jsme se nadšeně pustily do práce. O tom, komu srdce darujeme, jsme přemýšlely opravdu jen chvíli. No přece naší Elišce.

Již druhým rokem sbíráme nepotřebná víčka z PET lahví, abychom pomohli malé Elišce z nedalekého Blanska opět se postavit na nožičky. Elišce v osmnácti měsících zaskočilo sousto a zastavilo se jí srdíčko. Museli ji oživovat a nyní ve čtyřech letech se opět učí stát a chodit. Sběrem víček jí přispíváme na léčebný pobyt v ozdravovně.

Děle nám trvalo dohodnout se, jak srdce pro Elišku vyrobíme. Nakonec jsme se shodli, že vytvoříme srdce plné motýlků,

které bude umístěno na louce a doplněno nožičkami i ručičkami. Vždyť všichni si přejeme, aby Eliška co nejdříve běhala a mohla si hrát s ostatními dětmi. A poleťující motýlci, vyrobení formou origami, jsou tím pravým symbolem radostného pohybu.

Naše srdce je vyrobeno z 982 motýlků a práce na něm nám trvala spousty hodin. Srdce jsme předali Elišce a její mamince formou fotografie. Nechyběl ani krásný huňatý plyšák. Nyní srdce zdobí vstupní chodbu naší školy a jsme na ně právem hrdí. A všichni, kdo navštíví naši školu, si mohou srdce prohlédnout, přečíst Eliščin příběh a zamyslet se. Vždyť pomáhat ostatním, kteří neměli tolik štěstí jako my, je krásná věc. A my, Vlčata ze školní družiny z Olomučan, to již víme a budeme i v budoucnu pomáhat slabším a všem, kteří to potřebují. Věříme, že naše srdce s láskou darované se stane symbolem uzdravení naší Elišky.

„Soutěž přinesla dětem možnost zamyslet se nad osudem těch, kteří neměli tolik štěstí v životě jako oni. Ukázat, jak si váží druhých a jak jim můžeme my všichni pomoci. Nejenom sbírkami, ale i drobnými činy, laskavým slovem či povzbuzujícím úsměvem. Naše děti darovaly své srdce Elišce a část výhry mamince Elišky. Mamince, která měsíc po měsíci, rok po roku bojuje o zdraví své malé dcerky. Ukázaly, že mají srdce na pravém místě a i v budoucnu se tím budou řídit.“

Ivana Čechová, učitelka

soutěžní text a foto

Srdce roztržité válkou

ZŠ Zlatá stezka, Prachatice

9. A (19 žáků) pod vedením paní učitelky Moniky Fejglové

Těmito verši, složenými naší spolužačkou, bychom chtěli vzdát hold všem padlým vojákům ve druhé světové válce.

Pocta padlým vojákům

Klára Ludačková

Za každého člověka, za všechny lidi
chcem české vojáky chválit, chcem hold jim vzdát.
Ať právě oni slávu teď sklídí
za to, že museli ve válce bojovat.

Neumíme si ani představit, kolik lidí padlo,
kolik dětí ztratilo otce.
Ať měli v ruce zbraň, nebo řídili letadlo,
každý znal bolesti původce.

Národ měl chuť, sílu i odvahu
stát proti nacistickým Němcům.
Zdálo se však, že nepřítel má převahu,
štěstí nepřálo našim vlastencům.

Pod nálety otřásá se zem,
ve vzduchu cítit je pach války.
Skrytí občané, hledíce ven,
vidí zvržený prach z dálky.

Pozorují zničené město
v podobě, kterou neznají,
ale někde v nich přesto
zůstává naděje potají.

Poslouchajíce rány jak z děla,
které rvou jim bez lítosti srdce,
když zem se v úkrytu chvěla,
přemýšleli o svých milovaných, doufajíce,
že nenalezli cestu ke smrtce.

Na válečném poli konec legrace.
Proti sobě dvě armády stojí,
vládne frustrace,
jak každý pevně drží pušku svoji.

Zvláštní tlak na spánky, těžko od žaludku.
To všechno brání zdravému úsudku.
Kulky sviští rychle vzduchem,
těsně nad vojákovým uchem.

Tep se rapidně zrychluje, srdce vynechává,
slyšet jen křik, rány, výstřely.
Když kolem něj další kulka prolétává,
uchopil pevně flintu, až klouby zbělely.

Začíná se celý chvět.
Vždyť na té zbrani visí jeho svět.
Snaží se nemyslet, že jde zabít člověka.
Vystřelí... Vidí jen, jak jeho oběť s křikem pokleká.

Voják vstřebává tíhu smrtelného hříchu...
Vtom vedle něj jeho kamarád k zemi padá.
Těžce zraněný, nařiká potichu.
Nárek ustal, z úst tekla krev, mráz přeběhl záda...

Soutěžní video:

soutěžní text a foto

„Když jsem přišla za devátáky s tématem „Srdce z lásky darované“, byla jsem v šoku. Jakmile jsem dočetla, o co jde, hned začali chrlit nápady, komu srdce věnovat. Nebyly to žádné sobecké nápady, ba naopak. Byla jsem mile překvapená. Nakonec se dohodli, že srdce věnují padlým ve válce.“

Druhý den přišla jedna žákyně, že napsala báseň o padlých vojácích. Když jsme si ji potom četli, měli jsme husí kůži. Žáky hned napadlo, že vytvoří srdce, které bude ze střípků zrcadel. Protože když se zrcadlo rozbije, už se nedá dohromady a šrámy jsou tam pořád vidět. A totéž se stalo i s válkou. Ti padlí vojáci měli manželky, matky i děti, kterým zůstaly šrámy na srdci.

Tak jsme se do toho pustili. Rozbíjeli zrcadla a lepili a lepili. Nakonec vzniklo krásné srdce.

Největší potěšení jsem z toho ale měla já. Proč? Protože mě, jako učitele, hrálo u srdce, když jsem viděla spolupráci všech žáků ve třídě, jejich diskuze a debaty, ne hádky! Všechny žáky to stmelilo a bavilo, což bylo to nejcennější.“

Monika Fejglová, učitelka

Škapuliře z lásky darované

věnováno babičkám a paní spisovatelce Aleně Kastnerové

ZŠ Jižní, Praha 4

2. L (26 dětí) pod vedením paní učitelky Ireny Červenkové

ZÁPISKY Z DENÍKU TŘÍDY 2. L

ČTVRTEK 24. 9. 2015

Filip, Linda, Lukáš: Paní učitelka objevila ve sborníku časopis AGE. Listovala v něm a začala si číst SRDCE S LÁSKOU DAROVANÉ. Pak jsme hlasovali, pro koho to bude. Vyhrály babičky.

Tereza: Jednou jsem přišla do školy. Sedli jsme si do kruhu a povídali jsme si, komu bychom dali srdce z lásky.

PONDĚLÍ 5. 10. 2015

Adéla: Vyráběli jsme škapuliře a to byla dřina, ale my jsme to zvládli.

Lukáš: Poprvé jsem přišival jehlou a nití provázek ke kapsičce. Všichni jsme se snažili.

Irena: Náš škapulír je látková kapsička se srdcem. Do ní si babička může ukládat svoje SNY, které si touží v životě splnit. Nechali jsme se inspirovat babičkou z knihy Aleny Kastnerové LÍNÁ BABIČKA.

STŘEDA 21. 10. 2015

Nikola: Paní učitelka nám donesla text a my jsme se ho o podzimních prázdninách učili číst, potom jsme to společně hráli babičkám jako divadlo. Moc se mi to líbilo, protože to bylo vtipné.

ÚTERÝ 10. 11. 2015

František: Máme pro babičky překvapení.

Matěj: Já jsem byl poprvé pravý herec. Po divadle jsem si zatancoval se svojí babičkou.

Lenka: Hráli jsme tři díly z knihy LÍNÁ BABIČKA.

Jáchym: Já jsem hrál policajta.

Damián: Já jsem měl strašnou trému, tolik dospělých. Najednou jsem uviděl svoji babičku.

Lukáš a Aleš: Byli jsme ve stresu, protože jsme měli tančovat v dešti, a potom jsme šli na řadu a vše jsme zvládli.

Štěpán: Nejlepší bylo, jak se nám to povedlo. Moc mě to bavilo. Babička byla ráda, že dostala škapulír.

Adéla: Já jsem ráda, že se moje babičky smály a že se za námi přišly podívat. Strašně moc se mi všechno líbilo.

Kryštof a Nicole: Babička měla obrovskou radost. Hlavně se jí líbil škapulír.

Eliška a Bára: Tancovala jsem s babičkou charleston.

Jonáš: Moc se mi líbilo, jak jsem hrál divadlo a předával škapulír.

Filip: Babička byla moc šťastná.

Klára: Moje babička všem napekla dobrotu a po představení nám je dala.

ČTVRTEK 12. 11. 2015

Paní učitelka a žáci 2. L: Posíláme poštou paní spisovatelce Aleně Kastnerové děkovný dopis a škapulíř na sny. Její kniha nás velmi inspirovala a pobavila.

Nikola: Paní spisovatelko, víte, že s knihou se může dělat i divadlo? My jsme to udělali. Děkuji, že jste napsala knihu LÍNÁ BABIČKA.

Vojtěch: Knížka je moc hezká. Udělali jsme podle ní představení.

Soutěžní video:

Srdce pro psi útulek

ZŠ Porubská, Ostrava

2. A (30 dětí) pod vedením paní učitelky Andrey Mičíkové

Jsme třída plná malých sportovců z 2. A. Pořád někde běháme a jsme neposední jako pejsci. Proto, když se nás paní učitelka zeptala, komu bychom chtěli dát svá srdce, shodli jsme se, že pejskům. Všichni máme pejsky, buď živé, nebo alespoň ty plyšové. Mazlíme se s nimi a máme je moc rádi. Proto jsme se rozhodli věnovat naše srdce všem pejskům, kteří nemají to štěstí a jsou v útulku bez svého milujícího páníčka a teplého domova. A protože máme jeden moc prima útulek u nás v Porubě – Třebovicích, věnujeme naše srdce pejskům z tohoto útulku.

A protože jsme pro pejsky chtěli i něco opravdového udělat, začali jsme pro ně sbírat deky, hračky, ručníky i nějaké ty pamlsky. Ale aby hafíci měli i něco přímo od nás, rozhodli jsme nějaké ty dobrůtky vyrobit sami. Udělali jsme si za pomoci paní učitelky těsto na psí sušenky. V těstě bylo mnoho výborných surovin, jako například mrkev, vajíčko, bujón, troška mouky a voda. S radostí jsme se pustili do díla. Práce nám šla od ruky a vůně linoucí se z trouby byla ohromná, škoda jen, že tu vůni nemohli čmuchat naši psí kamarádi. Sušenky jsme vykrajovali formičkami ve tvaru srdce různých velikostí. Když jsme byli hotoví, zjistili jsme, že naše pamlsky nemáme kam dát, a tak jsme z lásky k „naším“ pejskům vyrobili i krabičky. Do nich jsme pak dali naše upečená srdíčka. A protože rádi tvoříme, udělali jsme také jednoho velkého

pejska s obojkem plným dobrot, na kterých by si mohli pochutnat všichni pejsci v útulku, a zlepšit si tak trochu svůj psí život.

Když jsme měli vše pro pejsky hotové, šli jsme pěšky s paními učitelkami do útulku, kde nás již čekaly milé paní ošetřovatelky s vedoucí útulku. Byly moc rády, že jsme přišli a donesli tolik dárečků pro jejich hafíky. Pak jsme si prohlédli kotce, ve kterých jsou pejsci umístěni. Naše návštěva je asi natolik potěšila, že jejich štěkot byl tak silný, že jsme neslyšeli vůbec nic. Prošli jsme se kolem všech pejsků a ujistili jsme se, že se zde o ně s láskou starají. Proto jsme naše upečená srdíčka rádi předali ošetřovatelkám útulku.

Když jsme přišli zpět do školy, byli jsme plní zážitků a emocí. Hned jsme museli pejsky nakreslit. Napsali jsme i dopisy, které jim pošleme, aby věděli, že na ně myslíme a patří jim naše srdce.

Zde jsou dopisy některých z nás:

Kuba: Ahoj, Poue, viděl jsem tě. Doufám, že si najdeš nového majitele. Doufám, že se máš dobře a jsi zdravý a nejíš prášky jako náš pes Alf. Přeji všem pejskům, ať jsou zdraví.

Miša: Ahoj, Mayere, nemůžu si tě vzít domů, protože máme už dva pejsky. Ale budu ti nosit granule a piškoty, balonek a kosti.

Nikolka: Ahoj, milý Bony, jsi moc milý pejsek a chtěla bych tě mít doma. Doma mám psa a jmenuje se Sendy. Moc ráda bych tě vyvenčila a pomazlila se s tebou. Bony, jsi moc pěkný pejsek. Přeji ti hodně páníčky. Posílám ti pohlazení!

Eliška: Milá Flero, moc se mi líbíš a jsi moc roztomilá. Chtěla bych tě mít doma, ale nemůžu. Můj brácha je alergický na chlupy. Ať si tě vezme nějaký hodný páníček nebo panička.

Kuba: Milá Betyňko, hodně si tě přeji k Vánocům. Chci, abys byla šťastná a zdravá.

Max: Dnes jsme s naší třídou navštívili útulek pro pejsky v Ostravě – Třebovicích. Moc se mi líbil jeden pejsek. Byl celý černý a prostrkoval čumák mezi mřížemi. Měl jsem ho chuť pohladit, ale nesměl jsem. Sice neznám jeho jméno, ale rád bych mu řekl: Milý černý pejsku, přeji ti, aby sis našel páníčky, kteří tě budou milovat.

Terka: Milý Macku, chtěla jsem tě domů. Maminka mi to nedovolí, ale já se nevzdám. Líbí se mi na tobě tvůj obličej. Prostě se mi líbíš. Nevadí mi, že máš pět roků. Právě naopak! Budu se o tebe starat, jestli tě budu mít. Slibuji, jestli budeš u nás, tak se budeš mít dobře.

Milí pejsci, posíláme vám pusinku na čumáček a s láskou na vás všechny vzpomínáme.

Soutěžní video:

soutěžní text a foto

Srdce pro Vyhliďku

ZŠ a MŠ Hvozdná, okres Zlín

MŠ třída Kapitáni (28 dětí) pod vedením pana učitele Marka Havelky

Ne jedno, ale hned několik srdcí jsme se rozhodli darovat babičkám a dědečkům v místním Domě s pečovatelskou službou (DPS) Vyhliďka. Děti s velkým nadšením tvořily srdce z různých materiálů a různými výtvarnými technikami. Každé z osmdeseti srdcí je tedy jedinečné.

Jakmile byla práce hotová, srdíčka zarámovaná a vše připraveno, vydali jsme se na procházku s jasným cílem: vyzdobit babičkám a dědečkům bílé chodby a přinést radost a potěšení. Už samotný příchod tolika dětí byl pro obyvatele DPS velkou událostí a vítaným zpestřením.

Při instalaci obrázků děti aktivně spolupracovaly, každý si hrdě nesl ten svůj a našel mu místo na stěně. Po společném fotografování dostaly děti od babiček a dědečků velký košík dobrot.

Náš cíl byl zcela splněn – úsměv na tvářích všech zúčastněných byl toho důkazem. Celá darovací akce proběhla k oboustranné spokojenosti a věříme, že se návštěva Domu s pečovatelskou službou stane novou milou tradicí, protože potěšit lidská srdce můžeme nejen v rámci soutěže, ale po celý rok.

Soutěžní video:

soutěžní text a foto

Lavička přátelství

*Zvláštní
cena poroty*

ZŠ Porubská, Ostrava

8. B (15 žáků) pod vedením paní učitelky Andrey Mičíkové

Lavičku přátelství věnujeme všem žákům, kteří se neumí s někým skamarádit. Když si sednou na tuto lavičku s někým cizím nebo s někým, koho moc nemají v lásce, tak aby se skamarádili, nebo alespoň aby třeba zmizela citová bariéra, která mezi nimi je.

Doufáme, že tato lavička vylepší vztahy na naší škole. Není totiž určena jen pro žáky, ale i pro učitele, rodiče a další, kteří se na ni posadí.

Tato lavička bude ve škole dostupná všem učitelům, žákům, rodičům a ostatním, kteří přijdou do naší školy.

Lavička přátelství má představovat lásku, kamarádství a mír všem, kteří se na ni posadí.

Na této lavičce jsme pracovali po dobu dvou měsíců.

Naše lavička je vytvořena z kvalitního dřeva a z kvalitní bílé barvy, na které jsou nalepená krvavě červená srdíčka. K této lavičce jsme si taky připravili z novín malý a přenosný pletený květináč, ve kterém je zabodnuté velké srdce. Díky tomuto květináči se to přátelství a láska mohou přenášet nejen na té bílé lavičce s krásně sytými rudými srdíčky.

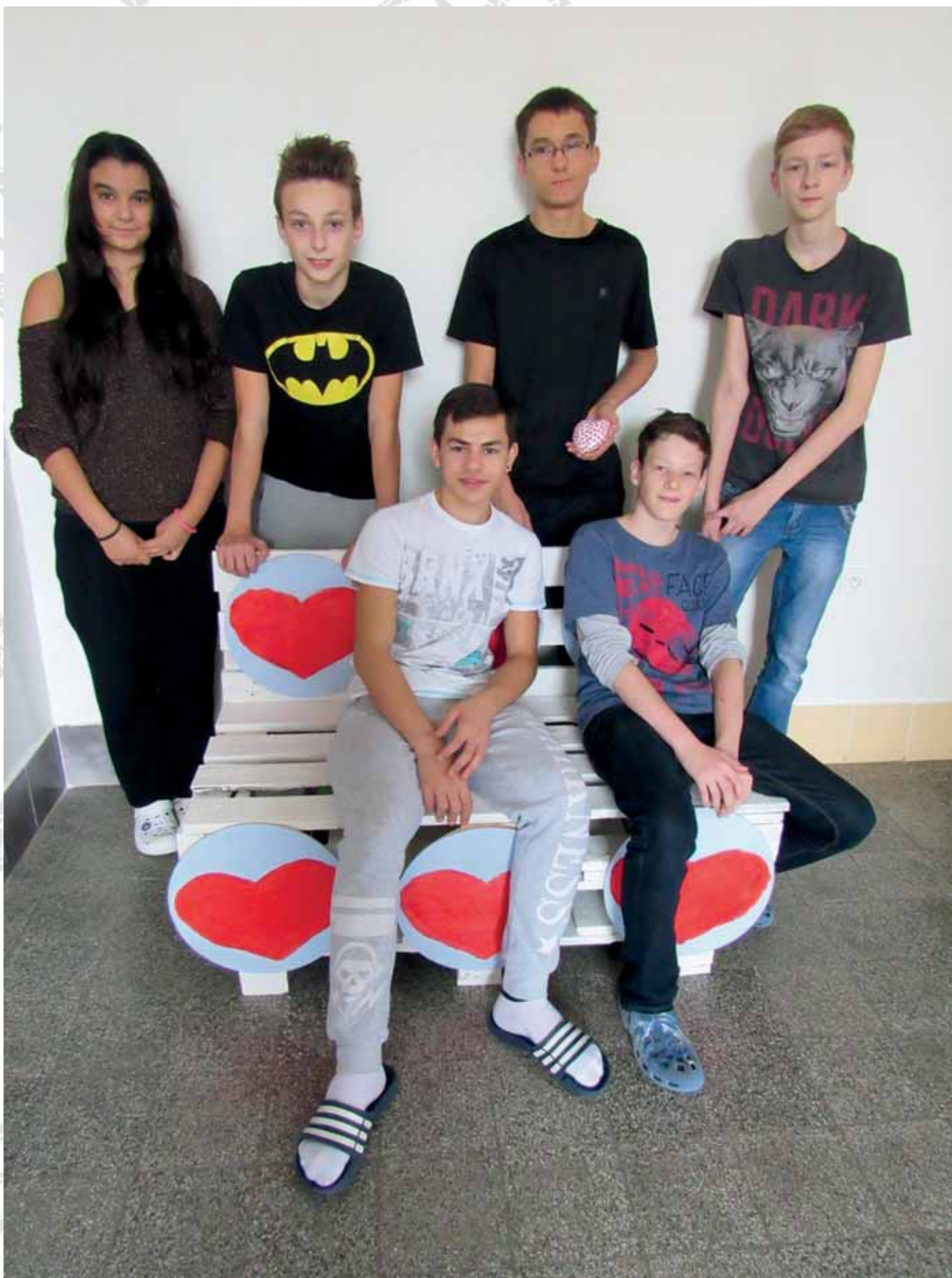

Na této lavičce si náš tým dal hodně záležet, vydrží asi sto padesát kilogramů, pět let a nepřátelství s negativitou – ty ničí, takže je lavička hodně kvalitní.

Tato lavička je postavena před učebnou ve 2. patře, což je nová rekonstruovaná zeměpisná učebna postavená z dotací Evropské unie.

Soutěžní video:

Srdce s láskou darované

veřejné hlasování
na internetu
10 875 hlasů

ZŠ a MŠ Šumná, okres Znojmo

6. a 5. ročník, školní družina (30 dětí) pod vedením paní učitelky Vladislavy Smékalové

Vážení přátelé,

naše škola se zúčastnila i v loňském roce prvního ročníku celostátní soutěže Srdce s láskou darované. Do druhého ročníku jsme vytvořili rozměrnou papírovou koláž, jejímž prostřednictvím chceme vyjádřit svůj postoj k současné době a sdělit jej také lidem žijícím v ní.

I když nejsme sami schopni ovlivnit vše nelidské a bolestivé, co se v dnešním světě každodenně odehrává a co musí prožívat miliony našich vrstevníků v různých částech světa, věříme, že i tato naše výtvarná práce otevře lidem nejen oči, ale především jejich s r d c e.

Srdce – v různých jazycích se stalo symbolem lidskosti a je to právě srdce, které člověk člověku **rozdává**, jeho ruce již jenom mohou něco **dávat**.

Žijeme v hektickém XXI. století, ve století velkého technického pokroku, v němž člověk došel v mnohých oborech na pomyslnou hranici svých lidských možností: objevuje vzdálené galaxie a hvězdy vesmíru, pokořil nejvyšší horské štíty, jeho přítomnost zanechala svoje stopy na nejhlubším dnu oceánu. Vědecký pokrok dokáže v dnešní době zcela vyléčit mnohá závažná onemocnění, která dříve byla těžce léčitelná.

Člověk zvládá nejen úspěšně bojovat s nemocí, ale díky nebývalému rozvoji fyziky, genetiky, kmenových buněk, makro- a mikrobiologie dovede nahradit i lidské orgány. Zázrakem lékařské vědy se stala proto i první transplantace srdce na světě, kterou provedl jihoafrický chirurg dr. Christiaan Barnard v roce 1967, našim lékařům se podařila tato operace o rok později.

Jsou věci, které však věda nedokáže a ani provést nemůže – vytvořit pro člověka v pravém slova smyslu „**velké lidské srdce**“, které by bylo schopno svou láskou a všelidskostí otevřít srdce lidem bezcitným, krutým, egoistickým, lidem bez pokory, přátelství, morálky a lásky.

Z tohoto důvodu je proto kolem nás tolik lidské bídy, smutku, zoufalství a hořkosti. Proto i v době XXI. století jsou zatežovány člověkem na různých místech naší krásné modré planety nesmyslné války, proto je lidstvo vystaveno hladu, nemocem, bezpráví, rasové nebo náboženské diskriminaci, proto je prolévána krev a srdce krvácí. Opět, jak již v historii nesčíslněkrát, umírají nevinní a bezbranní lidé, děti ztrácejí rodiče, své dětství i své sny.

Z těchto příčin jsou tu trpící a strádající lidská srdce – nemají však ze smutku

vrásky, ale bývají na nich hluboké jizvy, které nezcelí ani milosrdný čas.

My, žáci VI. ročníku a naši spolužáci z V. ročníku školní družiny společně se svými pedagogy, jsme pevně přesvědčeni, že by měli mít na světě všichni lidé dobré vůle své „**srdce na dlani**“. Sice v ní nikoho nebudou držet v hrsti, ale svým gestem jasně vyjádří: „Jsem tu pro Tebe, ČLOVĚČE, rozhlédni se kolem sebe a zastav se na chvíli ve svém spěchu. Poznáš, co jsi dosud neznal, uvidíš, co Tvoje oči dosud neviděly, pochopíš, jak silně Tvoje srdce bije.“

Naše srdce tak chceme darovat všem lidem, kteří naši pomoc a lásku potřebují, a věříme, že se jim podaří najít mír a klid.

Inspiroval nás výrok slavného ruského literáta Fjodora Michajloviče Dostojevského, který o srdci řekl:

„Srdce nic nekupuje, nic neprodává.

Kdo nemá peněz, je CHUDÝ.

Kdo nemá přátel, je CHUDŠÍ.

Ale kdo nemá srdce, je NEJCHUDŠÍ na světě.“

„Děkujeme všem, co hlasovali na webových stránkách soutěže pro naši práci. Získali jsme podporu řady škol nejen z našeho regionu, ale i z dalších měst a zemí, hlasy přicházely od přátel i náhodných návštěvníků webu. Dostali jsme spoustu hlasů i ze vzdálených teritorií, například z USA, Austrálie, Japonska, Turecka, z ostrova Tenerife a dalších. Soutěž Srdce s láskou darované tak ukázala, jak veliký potenciál má a jak je úžasné, že dokáže spojit lidi na celé planetě. A to je také jistě jejím účelem a smyslem – šířit ideu lidské soudržnosti a pomoci.“

Vladislava Smékalová, učitelka

Srdce pro Vanessku

veřejné hlasování
na internetu
9528 hlasů

ZŠ a MŠ Prameny, Karviná-Ráj

3. B (21 dětí) pod vedením pana učitele Maria Lukáče

Když se mi dostal zcela náhodně do ruky váš časopis AGE, přiznám se, že jsem v něm listoval jen tak leda-bylo. Mou pozornost však záhy upoutala vyhlášená soutěž Srdce s láskou darované. Jako učitel 1. stupně základní školy se setkávám s mnoha osobitými dětmi. Zažívám s nimi chvíle radostné i smutné.

Při četbě vašeho článku jsem si ihned vybavil Vanessku. Při nástupu do školy to bylo veselé a zvědavé děvčátko. Jako většina dětí v tomto věku ráda chodila do školy. Ve 2. třídě onemocněla závažnou onkologickou chorobou, se kterou bojuje dodnes. Do třídy mezi ostatní děti dochází sporadicky, jen k přezkoušení. I přesto, že se pohybuje na invalidním vozíku a potýká se s řadou problémů, které její zákeřná nemoc přináší, nezmizela jí dobrá nálada a úsměv z tváře. Její maminka říká, že se na spolužáky vždy moc těší. Děti ji také velice rády vidí. Zde se musím zmínit o Vanessčině mamince a vyzdvihnout její statečnost, s jakou přistupuje k dceřině nemoci. My, rodiče zdravých dětí, si nedovedeme a snad ani nechceme představit utrpení dětí nemocných. Proto se skláním před všemi, kteří tuto těžkou životní zkoušku ustojí.

Komu jinému by děti měly darovat „Srdce z lásky“, když ne Vanessce? Chtěl bych podotknout, že celé „Srdce“ je prací dětí

3. ročníku. Jako třídní učitel jsem pouze asistoval. Zároveň bych chtěl děti pochválit, s jakým nadšením a elánem tento úkol přijaly a uskutečnily.

Vanessku jsme chtěli navštívit a předat jí „Srdce“ osobně, bohužel jí to zdravotní stav nedovolil, proto pro ni naše veledílo převzala maminka.

Na závěr cituji některé ze vzkazů Vanessčiných kamarádů, které jsem nechal tak, jak to třetáčky skutečně napsali.

Kačka: Milá Vanessko moc nam chybíš a moc na s tebe mislím.

Ondra: Ahoj Vanessko at se richle uzdravíš.

Danek: Ahoj Vanessko všichni na tebe mislíme a rychle se uzdrav.

Barča: Ahoj Vanesko jak se máš? všichni se na tebe těšíme moc se nám po tobě stýská máme tě rádi.

Kiki: Jak se maš stiska se nam po tobje – gdi tu přideš k nam do školi.

Vítek: Ahoj vanesko moc nam chibiš a moc te mame radi si hodna holka.

Nikolas: Vanes přejú ti hodně hodně štěstí at se rychle uzdravíš ve škole je sranda.

Michalka: Ahoj přejú ti hodně zdravi až se udravíš a mam 111111 i 2222papa.

Ela: Vanessko moc se mi po tobe stiska a moc mi chybys ve škole je sranda.

Petra: Ahoj moc se nám stýská a hodně tě pozdravujeme a hlavně se uzdrav co nejdříve.

Dominik: Ahoj rychle se uzdrav ve škole sranda mario je srandovní moc se nam stiska.

Tomáš: Mam tě rat chciabys tu byla a usdrav se rychle.

Filip: Vanesko moc se nam po tobe stiska a doufame ze se richle uzdravis.

Petr: Ahoj vanes tedka mame cestinu mame hodněho ucitele moc nas chvali ad se uzdravíš.

Kuba: Vanesko asi příští tyden pujdeme do divadla brzi se uzdrav.

Radek: Ahoj Vanesko jak se máš je nam smutno po tobě jo brzi se uzdrav mame tě radi chceme abi si bila sdrava jsi nejlepší tak ahoj těšíme se na tebe.

„Na podzim minulého roku byla v časopise AGE vyhlášena soutěž s názvem Srdce s láskou darované. Když jsem s návrhem vyrobit srdce přišel do třídy, děti reagovaly s nadšením. Volba, pro koho naše srdce vyrobit, byla zcela jasná. Naši třídu navštěvuje holčička, která trpí závažným onkologickým onemocněním a již dlouhou dobu se léčí. Bylo to tedy Srdce pro Vanesku. Všechny děti se ochotně zapojily a hotový výrobek jsme Vanessce darovali. Nastal čas čekání vyplněný úsilím představit naše Srdce co největšímu množství lidí, kteří náš záměr mohli ohodnotit ve veřejném hlasování. Výsledek předčil očekávání. V konečném hodnocení jsme získali celkové 2. místo v rámci veřejného hlasování a ocenění jsme si jeli převzít přímo do Prahy do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Ceny předávala řada osobností politické a umělecké sféry, mimo jiné předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček, který měl záštitu nad celou soutěží. Samotná návštěva Sněmovny byla pro mé žáky velkým zážitkem. Atmosféra a důstojnost místa na děti i na mne působila velkolepým dojmem. Pro děti bylo obzvláště atraktivní moci se vyfotit s panem Hamáčkem či s herci Studia Ypsilon, například Martinem Dejdarom a Petrem Vackem. Organizátoři soutěže odvedli skvělou práci.

Návštěva Prahy měla pro mé žáky i jiný význam. Protože děti z Karviné byly poprvé v hlavním městě, spojili jsme ji s malou procházkou s možností na vlastní oči vidět některé pamětihodnosti. Děti měly možnost vidět Václavské a Staroměstské náměstí, v údivu stály před orlojem, prošly se po Karlově mostě až ke Kampě.

Závěrem mohu říci, že díky všem vstřícným lidem, kteří zorganizovali tuto soutěž, se podařilo dosáhnout hlavního cíle – pomoci úžasnému děvčátku zpríjemnit dobu léčení a odpoutat její pozornost od závažného onemocnění.“

Mario Lukács,
třídní učitel 3. B ZŠ a MŠ Prameny v Karviné

Srdce (bez?) naděje

ZŠ Hálkova, Humpolec

Terezínská štafeta + 4. D pod vedením paní učitelky Ivony Krčilové

Co vás napadne, když se řekne slovo **Terezín**? Jasně, jako skoro každého, koncentrační tábor. Pro nás je to něco víc, již přes rok se věnujeme dětem, které tak nespravedlivě žily a většinou zemřely v koncentračních táborech za druhé světové války. Dnes jsou to vlastně naši kamarádi, i když jsme je nemohli ani spatřit – již dávno nejsou většinou mezi námi. Paní učitelka Krčilová v září oslovila týmy ze soutěže Převzmete terezínskou štafetu s nápadem, jestli se nechceme zapojit do soutěže Srdce s láskou darované. Všichni jsme byli nadšeni a jasné bylo i to, komu srdíčko věnujeme. Přeci našim „kamarádům“ – dětem, které za války nedobrovolně musely žít v Terezíně. Dětem jako my, které však neměly to štěstí žít v dnešní době. A přesto se uměly smát a hrát si, ba dokonce si psaly časopisy, přes ně je vlastně známe. Prostě nám hodně do života daly a dávají!

Jelikož pořádáme besedy mladším spolužákům, třída 4. D nám po přednáš-

ce navodila nápad: Co smíchat názory mladších a starších žáků? Nápad to byl super, čtvrtáci nám vytvořili ze svého dětského pohledu otázky a my „tereziňáci“ odpovídali. A takto to dopadlo.

Co bylo v Terezíně nejdražší?

Nejdražší byl určitě život, protože když nežijete, tak už nic nepotřebujete a smrt byla v Terezíně všudypřítomná. Židé se snažili všechno vydržet právě pro život! A co se týká materiálních věcí? Nebylo to zlato ani drahokamy, byl to chleba a voda! ... *pro nás dá se říct samozřejmost...*

Proč právě žlutá hvězda?

Byl to symbol Židů. Hitlerem byl pak symbol „zostuzen“, měl znamenat podřazenost, ponížení a smrt. ... *museli ho opravdu z duše nenávidět za to všechno, to je celkem jasné!*

Co se stalo, když někdo utekl z Terezína?

To ani nechtějte vědět! Těžko se z Terezína utíkalo, většinou byli Židé pochyťáni, poté mučení a zcela vyčerpaní zabiti, tak je trápili, že už byla pro ně smrt vysvozením! Když se však povedlo utéct, většinou na to pak doplatili příbuzní, které pak poslali dál do vyhlazovacích táborů – tam už si s nimi nějak poradili! ... *ach, měli to těžké!*

Proč hlavně nemocné lidi posílali na smrt?

Protože nemocný člověk už nemá tolik

sil, aby mohl vykonávat těžkou práci. K čemu by jim takový člověk byl? Také v takových podmínkách stejně neměl moc šanci přežít, proč by se namáhali s jeho léčbou! To není jako dnes, že bojujeme za každý lidský život a vážíme si jeho síly! ... *i když ne všichni...*

Proč lidem stříhali vlasy?

V koncentračním táboře nebylo moc vody. A šampon? Toho bylo pro Židy škoda. Z toho pak byla spousta vši, někteří se nechávali stříhat i dobrovolně. Hřeben byl také vzácností. A v neposlední řadě některé pěkné vlasy používali na výrobu paruk. ... *ti tyran!*

Kde brali vodu?

Voda byla velice vzácná, a když už byla, tak málo nebo byla špinavá. Pili třeba i sníh a déšť. Proto i ty nemoci – byl to začarovaný kruh. Pokuste se vžít do situace, že máte žízeň a nemůžete se napít. ... *ach, ta nespravedlnost!*

Proč Židy posílali zrovna do plynu a kolik vážil ten plyn?

V Terezíně nebyla plynová komora, ale posílali je do dalších koncentračních táborů, kde většina skončila právě v plynu. Bylo to totiž nejrychlejší a „nejčistší“ zabíjení. A kolik vážil ten plyn? Na to nás napadá, že neuvěřitelně mnoho, jako kilogramy lidí, kteří v něm umřeli! ... *ach, taková diskriminace, chudáci to byli!*

soutěžní text a foto

Tak toto byly naše otázky a odpovědi. Musíme říct, že čtvrtáci mají velmi zajímavé nápady. Nás by třeba vůbec nenapadly otázky typu „kolik vážil plyn“ atd. Tímto nápadem jsme právě chtěli poukázat na to, jaký je rozdíl mezi staršími a mladšími ročníky, a přece spolu mohou spolupracovat. V srdíčku jsou také obrázky malované jak od „velkých“, tak „malých“ a vidíte, že obrázky se vztahují k našemu společnému rozhovoru.

Moc se nám tato soutěž líbila, děkujeme!

V době, kdy jsme začali pracovat na tomto srdíčku, vážně onemocněla naše spolužačka, která také patří do jednoho týmu „Terezínské štafety“. Chtěli bychom jí tedy kousek tohoto srdíčka věnovat. Je to snad náhoda? My ho věnujeme dětem z Terezína a kamarádka se jmenuje Tereza. Tak, Terezko, brzo se nám uzdrav, třeba Ti k tomu pomůže i naše srdíčko, máme Tě rádi!

Soutěžní video:

Pastelka

*Zvláštní
cena:*

Světlo na cestu

ZŠ Polešovice

8. třída (3 žáci) pod vedením paní učitelky Evy Andrýskové

Tuhle lampu bychom rádi postavili u naší školy ZŠ Polešovice. Naše škola má ve znaku pastelku, a proto si myslíme, že by bylo dobré ji tam dát. Skvěle by se hodila k duchu barevnosti naší školy a nás všech.

Více o prvním ročníku Světlo na cestu se dozvíte na stránkách TECH EDU 2/2016.

FILAK
led technology division

LED

úspora nákladů
PRO ŠKOLY A VĚŘEJNÝ SEKTOR

INTERIÉROVÁ LED SVĚTLA

Učebny, kanceláře, veřejné prostory,
tělocvičny...

VYMĚŇTE ŽÁŘIVKY ZA LED OSVĚTLENÍ

Úspora 50% nákladů, větší svítivost.
Životnost 50–70 tis. hodin.

PODHLÉDY Z LED OSVĚTLENÍ

Jednoduchá montáž a demontáž.
Výměna kus za kus.

Certifikováno společností

Vyrobeno společností

Filák, s.r.o., Skopalova 20, 750 02 Přerov, Czech Republic, Tel.: +420 581 225 736-9, Mob.: +420 778 488 140, E-mail: led@filak.cz

www.led-filak.cz

Příklad skvěle fungujícího týmu? Přece orchestr!

Určitě slýcháte přirovnání zdařilých věcí k bezchybně fungujícímu orchestru. Ale jak je to ve skutečném orchestru? Houslistu Richarda Kružíka jsem zastihla během polední přestávky. Po zkoušce s Janáčkovým kvartetem právě opouštěl Besední dům a mířil na brněnskou konzervatoř za svými žáky. Jeho život je už od dětství naplněný hudbou po okraj. Momentálně vede mimo jiné Moravský komorní orchestr.

Nemáš rád výchyty událostí, tak pojďme skočit v časové ose rovnou do konkrétního místa. Chci se tě dnes ptát hlavně na kolektivní práci v hudbě, společné tvoření, vzájemnou souhru a všechny ty další věci, které způsobují, že výsledek „funguje“. Kdy jsi hrál poprvé v nějakém hudebním tělese?

Pominu-li cimbálovou muziku, ve které jsem hrál už jako dítě, a smyčcové kvarteto, vytvořené se spolužáky, byl to až Moravský komorní orchestr. Díky panu profesorovi Rudolfu Šťastnému, který jej řadu let vedl, jsem se v něm naučil všechno, co jsem potřeboval do praktického muzikantského života.

Moravský komorní orchestr už deset let vedeš. Ale které znalosti a dovednosti se ti z té doby s profesorem Šťastným vryly do paměti?

Všechny zásady komorního i orchestrálního hraní. Frázování, řešení smyků, interpretace různých období. Jak hrát barokní, klasičtí, romantickou nebo soudobou muziku. Nejen já, ale všichni, kteří tímto orchestrem prošli, tak shodně tvrdíme, že dodnes využíváme tehdy nabyté znalosti. A jsou to hráči předních tuzemských symfonických orchestrů a komorních těles. Díky základům od profesora Šťastného dnes vím, jak technicky i výrazově pojmout skladbu, kterou mám s orchestrem nastudovat, jak docílit co nejlepší souhry, jak správně dýchat.

V orchestru se nacvičuje i dýchání?

No samozřejmě. Aby orchestr začal společně hrát, musí se společně nadechnout. To je základ komorní hudby. Profesor Šťastný všechny tyto věci vyžadoval, stejně jako přesný rytmus. Vždycky tvrdil, že každý hráč by měl mít úctu ke každé notě. Dnes má spousta mladých lidí pocit, že teprve oni přijdou na to, jak hudbu interpretovat.

Do jaké míry by se měla ctít tradice? Kde je ta hranice?

Tradice je jedna věc a nový, neotřelý přístup věc druhá. Já si myslím, že pravda je někde uprostřed a pokaždé jde o konkrétní skladbu, těleso a řadu dalších okolností. Vždy je otázka, zda člověk chce sloužit skladateli a ctít tradici, nebo chce jeho dílo interpretovat svým způsobem. Kdo ví, zda by skladatel chtěl, abychom vždy stoprocentně dodrželi jeho představu. Například o Janáčkově je známo, že byl impulzivní a dotvářel skladby až během prvních zkoušek s interpretem. Měnil notový zápis, měnil fráze, měnil dynamiku.

V Moravském komorním orchestru jsi hrál jako student konzervatoře, nyní ho vedeš. Byla mezi tím vůbec nějaká pauza?

Určitě byla, asi čtyři roky. Studoval jsem na JAMU u profesora Šťastného a ten si mě vybral za svého nástupce do vedení MKO. Měl v té době zdravotní problémy, hodil mě tedy do vody a musel jsem si poradit. Samozřejmě jsem souběžně chodil i do hodin dirigování k panu dirigentovi Evženu Holišovi. Moravský komorní orchestr je jedním z nejstarších kontinuálně fungujících komorních orchestrů u nás. V roce 2018 oslaví 70 let své existence, na jeho základech vznikla většina brněnských hudebních těles. Je pro mě čest ho vést, a být tak jedním z řady jeho dirigentů.

Je to orchestr složený ze studentů. Kolik jich je a jak se ti s nimi pracuje?

Dříve to byl komorní orchestr, kde hrály i dechové nástroje, profesor Šťastný z něj vytvořil smyčcové těleso, které hraje většinou v obsazení čtyři primy, čtyři sekundy, tři violy, dvě cello, dvě basy. Vedení orchestru беру z velké části jako pedagogickou práci. Mnohem víc tedy vše vysvětluji a snažím se studenty připravit na jejich muzikantský život. Ideální je, když jsou z různých ročníků a zkušenosti si přirozenou cestou předávají. Orchestr si vybírá nástupce za ty, kteří jsou v posledním ročníku a absolvují.

Myslela jsem, že v orchestru hrají ti nejlepší. Není to tak?

Už za dob profesora Šťastného si studenti vybírali nové kolegy do orchestru sami: hráče, kteří určitě patří mezi nejlepší a zároveň k nim také lidsky sednou. Hrát v MKO byla vždy prestiž. Dnes mají studenti větší rozptýl zájmů a více příležitostí k hraní, ale i přesto, že MKO je na konzervatoři nepovinný, tak doufám, že v něm hrají rádi.

>>

Nejde o dokonalost a bezchybnost, ale o dobrou muziku. Chci, aby to žilo, aby to mělo náboj.

Smyčcové kurzy pro neprofesionální hudebníky a série tří koncertů pod širým nebem. To je Novoměstské Slunohraní. Na začátku prázdnin se uprostřed Vysočiny uskuteční jeho sedmý ročník. Na workshopech i koncertech se setkáte se členy Janáčkova kvarteta, s triem Jitky Šuranské, uslyšíte také Prague Cello Quartet.

www.slunohrani.cz

Dodržuješ nějaké rituály, třeba před odchodem ze šatny na pódium?

Vždy, než jdeme na pódium, k orchestru promluvíme. Chci, aby se všichni zkoncentrovali a zároveň si uvědomili, že nejde o dokonalost a bezchybnost, ale o dobrou muziku. Chci, aby to žilo, aby to mělo náboj. Nedávno se nám podařil koncert ve Velké Bíteši, měl krásnou atmosféru. Byly tam chybičky, ale v ten moment to vůbec nevadilo. Cítil jsem, že ta parta lidí drží spolu a že táhne za jeden provaz. Na pódium jsme všichni na jedné lodi. Musím se spolehnout já na ně a oni na mne.

Jako dirigent působíš už šest let také na letních kurzech pro neprofesionální hudebníky v Novém Městě na Moravě. Jaká je práce s nimi?

Není nic hezčího, než když se setkají lidé, kteří mají různá povolání a dokážou se na pět dní naplno vžít do role muzikantů, kteří hudbu dělají naplno a hrají od rána do večera. Jsou sice unavení, ale mají z hudby obrovskou radost. Někteří jezdí na Novoměstské Slunohraní každý rok, přijíždí však i řada nových, kteří se vždy bez problémů začlení. Jsou to z velké většiny amatérští hudebníci, jezdí tam však i lidé, kteří hudbu studují nebo

učí na ZUŠ. Spolupracují zde s profesionály, a to jednak v kvartetních workshopech, které vedou kolegové z Janáčkova kvarteta, ale i do programu orchestru se snažím vždy začlenit profesionálního sólistu. Letos nás čeká spolupráce s laureátkou Pražského jara, klarinetistkou Annou Paulovou.

Součástí kurzů je malý festival, tři koncerty pod širým nebem. Jaké je na Slunohraní publikum?

Popularita této akce rok od roku roste, nádvoří Horácké galerie, kde se koncerty konají, je stále více zaplněno, vystupují tady vynikající umělci napříč hudebními žánry. V loňském roce to byly vedle tradičního vystoupení Janáčkova kvarteta a Letního orchestru Iva Bittová a Melanie Scholtz. Pro účastníky kurzů je zážitkem, že s některými umělci mají odpolední master class a většinou s nimi vystoupí i na pódium. Letos si užijí world music s houslistkou a zpěvačkou Jitkou Šuranskou a jejím triem a také workshop s Prague Cello Quartet. Všechny vzájemně propojuje skvělá atmosféra, která je podtržena právě tím, že jsou koncerty venku, začíná léto a prázdniny...

Toto vydání AGE je celé zaměřeno na vyvrcholení druhého ročníku celostátní soutěže Srdce s láskou darované. Komu bys ho daroval ty?

Kromě své ženy a své rodiny bych rád daroval srdce všem svým učitelům. Měl jsem velké štěstí na lidi, kteří mne v mém hudebním i lidském vývoji ovlivnili. V dětství to byl profesor Stanislav Tomášek, na konzervatoři profesor Bohumil Kotmel starší, na JAMU pak profesor Rudolf Šťastný. Ohromným zážitkem pro mě bylo setkání s profesorem Antonínem Moravcem, a to nejen po stránce hudební, ale i lidské. Štěstí jsem měl také na profesora Jana Pospíchala, u kterého jsem byl na stáži ve Vídni.

Text: Vlasta Piskačová

Foto: archiv R. Kružíka

inzerce

NĚKTEŘÍ POMÁHAJÍ...

...JINÍ BRZDÍ

PERFORMIA
Vybudujte svůj tým!

Naučte se rozeznat produktivní od destruktivních.

Pojďte s námi na kávu a zjistěte více. ☕

www.performia.cz

Zavolejte nám na tel: **731 492 016**

8. ročník FOTOSOUTĚŽE 2016 pro amatérské fotografy na téma „Nevšední zážitky všedních dnů“

- ▶ Dům zahraniční spolupráce (DZS) vyhlašuje 8. ročník fotosoutěže.
- ▶ Téma v roce 2016 je „**Nevšední zážitky všedních dnů**“.
- ▶ Neschovávejte své fotografie doma v počítači a podělte se o ně s ostatními!
- ▶ Vítězné fotografie uveřejníme v kalendáři DZS pro rok 2017.
- ▶ Autoři vítězných snímků budou oceněni věcnými cenami.
- ▶ Snímky do soutěže je možné poslat do **12. 9. 2016**.
- ▶ Podrobné informace o soutěži naleznete na www.dzs.cz.

Vyhlašujeme třetí ročník celostátní soutěže
pro dětské kolektivy

Srdce
s láskou darované
2016/2017

Celostátní soutěže Srdce s láskou darované se mohou zúčastnit dětské kolektivy z mateřských a základních škol, domovů dětí, uměleckých škol a další. Své příspěvky nám mohou posílat od 1. 9. do 20. 12. 2016.

Ti nejlepší získají hodnotné ceny a zúčastní se slavnostního setkání v historických prostorách Poslanecké sněmovny PČR, jejíž předseda převzal nad soutěží záštitu.

Soutěž vyhlašují a pořádají

Záštitu

Patron

Mediální partner

Hlavní partner

Partneři

Pravidla soutěže

1. a 2. kategorie:

Před výrobou srdce by se měly děti v kolektivu zamyslet nad tím, komu by je chtěly darovat a proč. Děti mohou vyrábět srdíčka pro maminku, dědečka, pro seniory v domově důchodců, mohou vybrat jednoho člověka ve svém blízkém i vzdáleném okolí, který by si srdce zasloužil za nějaký mimořádný čin apod. Při výrobě srdce nejsou děti limitovány ani velikostí ani materiálem. Mohou vyrobit kolektivně jedno srdce libovolné velikosti, nebo každý člen kolektivu může vyrobit srdíčko samostatně. Fotografie výrobku (a nejlépe celého procesu tvorby, předání apod.) děti doprovodí textem, z něhož bude zřejmé, komu a proč srdce darují. Fotografie a text soutěží jako celek.

Účastníkem soutěže se mohou stát kolektivy z mateřských a základních škol, družiny, kolektivy dětí z dětských domovů, ZUŠ, mateřských center a ostatní dětské kolektivy (nejméně 3 a nejvíce 30 dětí/kolektiv), které splní stanovená pravidla. Do soutěže se nemohou přihlásit jednotlivci. Každý ze soutěžních kolektivů se může přihlásit pouze s jediným projektem.

Soutěžní je jedna fotografie vyrobeného srdce (nebo srdcí) a jeden text libovolného žánru, z něhož bude zřejmé, komu je srdce určeno a proč. Soutěžící mají možnost dále nahrát do přihlášky až tři fotografie a video dokumentující proces tvorby i předání. Porota bude hodnotit celý tento proces a videoprezentace vítá!

Přihlášku lze podat pouze elektronicky prostřednictvím webových stránek www.srdceslaskou.cz. Podáním přihlášky soutěžící dávají organizátorům soutěže automaticky souhlas s publikováním svých příspěvků a fotografií.

Předepsaný formát fotografií je jpg, velikost A4, rozlišení 300 dpi (maximální možné rozlišení/kvalita fotografie; vítězné fotografie se budou zveřejňovat v časopise, proto musejí mít tiskovou kvalitu). Předepsaný formát textu/příběhu je word, rozsah od 1000 do 3000 znaků.

Cíle soutěže

Podpora tradičních lidských hodnot, jako jsou láska, přátelství, rodina, vzájemná úcta.

Podpora týmové práce a rozvoj tvůrčích dovedností dětí.

Radost z vlastnoručně vytvořených výrobků i z darování, sdílení radosti v kolektivu.

- Soutěžní příspěvky lze zaslat od 1. 9. do 20. 12. 2016.
- **Soutěží se ve 2 kategoriích (u smíšených skupin rozhoduje věk u převažujícího počtu dětí):**
 - Základní škola (3. až 9. ročníky),
 - Mateřská škola + 1. a 2. ročníky ZŠ,
 - Zvláštní ocenění školy za školní kolo (platí pro obě kategorie),
 - Zvláštní cena za Originální design – Světlo na cestu (v rámci kategorie ZŠ; 3. až 9. ročníky).
- Uzávěrka přihlášek je 20. 12. 2016, rozhoduje datum odeslání elektronické přihlášky.
- Soutěž bude vyhodnocena do 31. 3. 2017.
- Výsledky zveřejní časopis AGE ve druhém vydání 2017; v průběhu roku 2017 pak budou v AGE postupně uveřejňovány jednotlivé příběhy, fotografie, rozhovory s vítěznými týmy, reportáže atd.
- Od 22. 12. 2016 do 31. 3. 2017 bude na webu www.srdceslaskou.cz probíhat veřejné hlasování, které určí TOP 10 z pohledu veřejnosti.
- Slavnostní setkání vítězů všech kategorií i hlasování se uskuteční ve druhé polovině dubna 2017 v historických prostorách Poslanecké sněmovny PČR v Praze.

Soutěží se o tyto ceny:

KATEGORIE ZÁKLADNÍ ŠKOLY (3. až 9. ročníky)

1. místo:

- příspěvek na školní výlet ve výši 30 000 Kč,
- přívěsky srdíčka se šlupnou Swarovski pro celou tvořivou skupinu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- velké plakety s logem soutěže/zlaté pro všechny členy kolektivu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga
- knižní poukázky v hodnotě 300 Kč,
- zarámovaný certifikát s velkým srdcem na pověšení ve škole,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE (dvoustrana),
- sladké odměny pro všechny členy kolektivu.

Cena pro školu/zařízení:

- vybavení 1 třídy (místnosti) energeticky úsporným LED osvětlením značky Filák včetně pasportizace v hodnotě 30 000 Kč.

Ceny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu:

- třídní relaxační pobyt v lázních Luhačovice pro 2 osoby ve čtyřhvězdičkovém boutique hotelu Radun,
- Den pro sebe od firmy Magic Helena (kadeřnické, vizážistické a stylistické služby),
- originální srdíčko z vamberecké krajky.

2. místo:

- příspěvek na školní výlet ve výši 20 000 Kč,
- přívěsky srdíčka se šlupnou Swarovski pro celou tvořivou skupinu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- velké plakety s logem soutěže/stříbrné pro všechny členy kolektivu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga

- knižní poukázky v hodnotě 300 Kč,
- zarámovaný certifikát s velkým srdcem na pověšení ve škole,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE (dvoustrana),
- sladké odměny pro všechny členy kolektivu.

Ceny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu:

- Den pro sebe od firmy Magic Helena (kadeřnické, vizážistické a stylistické služby),
- originální srdíčko z vamberecké krajky.

3. místo:

- příspěvek na školní výlet ve výši 10 000 Kč,
- přívěsky srdíčka se šlupnou Swarovski pro celou tvořivou skupinu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,

- velké plakety s logem soutěže pro všechny členy kolektivu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga
- knižní poukázky v hodnotě 300 Kč,
- zarámovaný certifikát s velkým srdcem na pověšení ve škole,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE (dvoustrana),
- sladké odměny pro všechny členy kolektivu.

Ceny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu:

- Den pro sebe od firmy Magic Helena (kadeřnické, vizážistické a stylistické služby),
- originální srdíčko z vamberecké krajky.

4.–10. místo:

- balíček s překvapením (ze sortimentu firmy OPTYS).

KATEGORIE MATEŘSKÉ ŠKOLY + 1. a 2. ročníky ZŠ

1. místo:

- příspěvek v hodnotě 10 000 Kč,
- přívěsky srdíčka se šlupnou Swarovski pro celou tvořivou skupinu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- velké plakety s logem soutěže/zlaté pro všechny členy kolektivu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga
- zarámovaný certifikát s velkým srdcem na pověšení ve škole,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE (dvoustrana),
- sladké odměny pro všechny členy kolektivu.

Ceny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu:

- Den pro sebe od firmy Magic Helena (kadeřnické, vizážistické a stylistické služby),
- originální srdíčko z vamberecké krajky.

2. místo:

- příspěvek v hodnotě 6000 Kč,
- přívěsky srdíčka se šlupnou Swarovski pro celou tvořivou skupinu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- velké plakety s logem soutěže/stříbrné pro všechny členy kolektivu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga
- zarámovaný certifikát s velkým srdcem na pověšení ve škole,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE (dvoustrana),
- sladké odměny pro všechny členy kolektivu.

Ceny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu:

- Den pro sebe od firmy Magic Helena (kadeřnické, vizážistické a stylistické služby),
- originální srdíčko z vamberecké krajky.

3. místo:

- příspěvek v hodnotě 3000 Kč,
- přívěsky srdíčka se šlupnou Swarovski pro celou tvořivou skupinu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga,
- velké plakety s logem soutěže pro všechny členy kolektivu i pro vedoucího kolektivu – pedagoga
- zarámovaný certifikát s velkým srdcem na pověšení ve škole,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE (dvoustrana),
- sladké odměny pro všechny členy kolektivu.

Ceny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu:

- Den pro sebe od firmy Magic Helena (kadeřnické, vizážistické a stylistické služby),
- originální srdíčko z vamberecké krajky.

Vítězné týmy budou informovány e-mailem do 31. března 2017.

Předání cen se uskuteční v dubnu 2017 na slavnostním setkání v historických prostorách Poslanecké sněmovny PČR.

Všichni účastníci obdrží originální odznaky Srdce s láskou darované od firmy Filák a drobné dárky ze sortimentu KREATIV OPTYS.

Porota 3. ročníku soutěže Srdce s láskou darované

JAN SCHMID

předseda poroty, zakladatel
a ředitel Studia Ypsilon

JANA JENŠÍKOVÁ

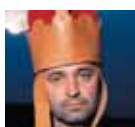
za společnost ANTECOM,
vydavatele časopisu AGE

JIRÍ LÁBUS

za Studio Ypsilon

JAN VÍCHA

za společnost OPTYS,
partnera časopisu AGE

MARTIN DEJDAR

za Studio Ypsilon

IVANA UVÍROVÁ

za společnost OPTYS,
partnera časopisu AGE

JAN JIRÁŇ

za Studio Ypsilon

ANNA MAJEWSKÁ

za společnost OPTYS,
partnera časopisu AGE

NOVINKA

Ocenění školy za školní kolo Srdce s láskou darované

Naše soutěž si získává stále více pozornosti a není výjimkou, že školy pořádají samy školní kola, z nichž teprve vyplyne jedna nebo více vítězných prací, které zasílají do celostátní soutěže.

Abychom tuto iniciativu ocenili, rozhodli jsme se vyhodnotit školu, která nám v přihlášce doloží, že uspořádala školní kolo, a práce jejích žáků se umístí do desátého místa z hlediska výběru poroty.

Kromě drobných dárků obdrží jako hlavní cenu dvě hodiny muzikoterapie od zkušeného muzikanta Jindry Fritsche, autora hymny Srdce s láskou darované.

Zvláštní cena v rámci kategorie ZŠ (3. až 9. ročníky):

ORIGINÁLNÍ DESIGN – SVĚTLO NA CESTU

V rámci kategorie Základní škola (3 až 9. ročníky) vyhlašujeme zvláštní cenu za designové řešení – Světlo na cestu.

Vymyslete si vlastní osvětlení své cesty

Pokud se do soutěže o tuto cenu chcete se svým dětským kolektivem zapojit, máte možnost tak učinit opět prostřednictvím stránek www.srdceslaskou.cz. Rozhlédněte se ve svém okolí. Jsou tam místa, kde chybí světlo? Potřebovali byste před školou novou lampu nebo posvítit někde v ulici? Pak to místo vyfotťte, ale nejen to. Do fotografie zakreslete křížkem, kde by vaše svítilna podle vás měla stát. Ano, bude to skutečně vaše svítilna. Protože přichází druhá část úkolu: nakreslete lampu, která by se vám tam líbila. Může mít jakýkoli tvar, fantazii se meze nekladou. Jen se zkuste taky trochu vžít do práce průmyslového designéra – měla by se dát vyrobit! No a fotku místa, obrázek lampy a váš komentář, v němž lampu dále popíšete, případně vysvětlíte její význam pro vás a okolí, nám pošlete prostřednictvím webu soutěže www.srdceslaskou.cz.

O co se soutěží?

Speciální odborná porota pro tuto cenu, v jejímž čele stojí přední český průmyslový designér Martin Tvarůžek a jednatel společnosti Filák Jan Filák, určí jeden vítězný kolektiv, jemuž firma Filák zrealizuje sen. Tedy lampu mu vyrobí a nainstaluje. Kromě toho tento kolektiv pozveme na dubnové setkání v prostorách Poslanecké sněmovny PČR, kde všichni obdrží další dárky v podobě certifikátu, srdíček se šlupnou Swarovski, velkých placek s logem soutěže, článku v časopise TECH EDU a sladkých odměn.

Hlasování na stránkách www.srdceslaskou.cz

Nezávisle na hodnocení poroty soutěže Srdce s láskou darované bude v termínu od 22. 12. 2016 do 31. 3. 2017 probíhat hlasování na stránkách www.srdceslaskou.cz, kde uveřejníme všechny došlé příspěvky do soutěže Srdce s láskou darované, 1. a 2. kategorie (netýká se soutěže o zvláštní cenu Originální design – Světlo na cestu). Tímto může kdokoli dát hlas tomu týmu, jehož práce se mu bude líbit. Každému však pouze jeden.

V konečné fázi pak počty hlasů vyhodnotí počítač a zveřejníme TOP 10, které z tohoto veřejného hlasování vzejdou. Ten kolektiv, který se umístí na prvním místě, pozveme v dubnu na setkání vítězů do Poslanecké sněmovny PČR, a bude dále oceněn certifikátem, srdíčky se šlupnou Swarovski, velkými plackami s logem soutěže, sladkou odměnou a článkem v časopise AGE. Členové všech deseti pak obdrží drobné dárky.

Organizátoři si vyhrazují právo na změnu. Vymáhání účasti v soutěži či soutěžních výher soudní cestou je vyloučeno. V případě, že dojde ke změnám v podmínkách a pravidlech soutěže, bude toto učiněno písemně a zveřejněno na webových stránkách soutěže www.srdceslaskou.cz. Účinnost této změny nastává okamžikem zveřejnění. Podrobná pravidla soutěže najdete na www.srdceslaskou.cz.

Exotická trička

Léto – čas slunce, dovolených a letních táborů. Vyroberte si s dětmi tričko se zvířecími motivy. Ať už prázdniny strávíte na safari, u moře nebo u rybníka, z našich šablon si určitě vyberete.

1

Co budete potřebovat: světlé bavlněné tričko, šablonu na textil, barvy na textil, linery, kovovou špičku (kreslicí hrot), nastříhanou houbičku na nádobí nebo tupovací štětec, plastový (papírový) talířek, staré noviny.

2

Do trička vložte staré noviny, aby se zabránilo propití barvy na rubovou stranu. Šablonu položte na tričko. Můžete ji přichytit krepovou papírovou páskou, aby se při práci nepohnula.

3

Na talířek si odlijte malé množství barvy, namočte do ní houbičku a přebytek barvy otřete o talířek. Tupováním začněte nanášet barvu přes šablonu. Barvu nikdy přes šablonu nenatírejte, aby se pod ní nezatřela.

4

Tupováním naneste barvu na celou plochu šablony. Barvy můžete mezi sebou libovolně míchat a prolínat. Před zvednutím šablony zkontrolujte, zda je pokryta celá plocha a nezůstalo nikde volné místo.

Barvu nechte mírně zaschnout, aby se další barvy nerozpíjely. Na další zdobení použijte Fashion linery a Glitter linery. Můžete malovat barvou přímo z lahvičky, docílíte tak výraznějších (silnějších) linek a teček. Lahvičku mačkejte jen zlehka, aby barva netekla příliš rychle.

Po zaschnutí barev obrázků překryjte svrchu pečícím papírem a žehličkou nastavenou na teplotu bavlny motiv zažehlujte po dobu 3–5 minut. Potom je barva odolná praní až na 40 stupňů, ale před praním raději otočte malované motivy na rubovou stranu.

Na www.youtube.com/c/optysspolsro se můžete podívat na inspirativní videa pro své tvoření.

Videopostup na výrobu tupování

Šablony a barvy můžete zakoupit v našem e-shopu www.optys.cz v sekci Malujeme na textil

TECHEDU

TECHNICKÉ
VZDĚLÁVÁNÍ
NOVÝM
POHLEDEM

VYCHÁZÍ JAKO PŘÍLOHA
ČASOPISU AGE
nákladem 8100 výtisků

Z dílny vydavatelství ANTECOM,
které vydává také

TRADE_{NEWS}

KREATIVNÍ PAPÍRY

- jednostranné
i oboustranné
- formát A4
- gramáž 170 g

Aktuální nabídku grafických papírů naleznete na
www.optys.cz
v sekci Výtvarné potřeby

kreativ
OPTYS

VYTVOŘTE SI VLASTNÍ OBÁLKU!

CHCETE

více **zviditelnit** svou školu?

LÍBILY BY SE vám

sešity s **vlastní grafikou**

do jednotlivých předmětů?

Nabízíme vám
**možnost vytvoření
vlastního návrhu**
na našem
kreativním webu
Tvoříme s Optysem.

Pro více informací volejte:
553 777 392, 553 777 327
nebo pište na e-mail:
skola@optys.cz

